

A(P)TITUDINI

*Revistă semestrială
a elevilor și a profesorilor
Anul VII, Nr.14, decembrie 2022*

*Editura CCD Prahova
ISSN 2501-9538*

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ÎNVĂȚĂTOR RADU ION" VADU-PĂRULUI

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Director Prof. Lazăr Adriana

Director adj. Prof. Giurgea Gabriela

REDACTOR:

Prof. înv. primar Ungureanu Gabriela

COLABORATORI:

PROFESORI:

Prof. Alexe Emilia

prof. Lazăr Adriana

prof. Giurgea Gabriela

prof. Muscă Iuliana

prog. Gheorghe Mădălina

prof. înv. primar Lambă Elena

prof. înv. primar Stanciu Carmen

înv. Iordache Aurelia

prof. înv. primar Ungureanu Gabriela

ELEVI:

Ilie Irina

Dima Delia

Lefter Ioana

Telea Ioana

Cănuță Valeria

Bucurică Daria

Ungureanu Ștefan

Căpățînă Bogdan

COORDONATORI:

Prof. înv. primar Ungureanu Gabriela

Prof. Alexe Emilia

ADRESA REDACȚIEI: revistascolii.vp@gmail.com

Școala Gimnazială "Învățător Radu Ion", sat Vadu-Părului, str. Mihai Viteazul, nr 55

**Revista școlii noastre își propune să informeze cititorii săi despre activitățile
școlare și extrașcolare desfășurate pe parcursul anului școlar 2022-2023**

CUPRINS

Concurs cu tombolă	4
Bucuria Crăciunului	5

ACTIVITĂȚI EDUCATIVE, PROIECTE ȘI PARTENERIATE

propușe pentru anul școlar 2022-2023

Impresii din proiectele Erasmus	6
Învățăm SMART	12
Meet and Code continuă	14
Ziua Sportului Școlar	15
Activitate extrașcolară – 1 Decembrie	17
Erasmus Days 2022	19

VOCEA COPIILOR

Poveste de iarnă	20
Un Crăciun zbuciumat	21
Aventurile Oliviei în căutarea lui Moș Nicolae	23

D' ALE PROFESORILOR

Activități educative în parteneriat cu părinții	28
Cinema în clasa ta	29
Influența culorii asupra personalității umane, de-a lungul timpului	31
Poluarea fonică	39
Mândri de satul nostru	42

PAGINA DE SPORT

David Popovici	43
----------------------	----

INSPIRAȚIA ȘI CREATIVITATEA ELEVILOR

Invitație la lectură	45
----------------------------	----

Să ne amuzăm puțin!

Curiozități despre Crăciun	46
Istoria bradului de Crăciun	48
Tradiția discursului de Anul Nou	50

LA PAS PE PĂMÂNT ROMÂNESC

O zi în Ploiești, orașul lui Caragiale	50
--	----

TEHNOLOGII REVOLUȚIONARE

Drona	52
-------------	----

CREDINȚĂ ȘI TRADIȚIE CREȘTINĂ

Sfânta Ecaterina.....	54
În loc de încheiere – Calendarul lunii decembrie	56

Concurs cu tombolă

Dragul nostru cititor,

Continuăm să-i răsplătim pe cei mai fideli cititori ai revistei, din școlile comunei noastre, cu un premiu!

Ce ai de făcut? După citirea publicației, te rugăm să trimiți pe adresa

revistascolii.vp@gmail.com răspunsurile la următoarele întrebări:

- ✓ Ce platformă educativă îți poate transforma clasa într-o sală de cinema?
- ✓ Ce locuri din Ploiești, prezentate în articolul „O zi în Ploiești, orașul lui Caragiale”, ai recunoscut sau chiar ai vizitat?
- ✓ Ce subiect ai dori să găsești în următorul număr al revistei?

Nu uita să-ți scrii numele când trimiți email-ul cu răspunsurile! Data limită: 5.01.2023

Câștigătorul va fi tras la sorți și va intra în posesia premiului pe 10.01.2023.

Mult succes!

BUCURIA CRĂCIUNULUI

Director,

Prof. Lazăr Adriana Dorina

*„...Este vestea de har
Că în ieslea de jos,
Fiu al Sfântului Duh,
Se va naște Hristos.
Răsărire de magi
Și păgânii se tem
Și pământul întreg
E-un enorm Bethlehem...”
Adrian Păunescu*

În fiecare an, de Crăciun suntem cuprinși de o bucurie aparte. De unde vine oare această bucurie? De la darurile lui Moș Crăciun sau de la masa plină de bucate, de la jocul luminițelor sau de la bănuții primiți la colindat?

Nașterea Domnului - Crăciunul, cea mai luminoasă și emoționantă sărbătoare este vestită întotdeauna de colindele din ajun.

Când vorbim de Sărbătoarea Crăciunului nu putem să nu amintim străvechiul obicei al colindatului. „Slobod îi a colinda?”, răsună la fereastră întrebarea adresată gazdei după care ceata de colindători acompaniată de îngerii din cer încep a cânta și a vesti Nasterea Mântuitorului: „Am plecat să colindăm/ Vestea Nașterii să dăm!”

Crăciunul zilelor noastre începe mult mai devreme, în moli-uri, pe străzi, cu febra cumpărăturilor și a spectacolelor de lumini, cu copiii nerăbdători așteptându-l pe Moș Crăciun care aduce daruri. Important, în aceste vremuri tumultuoase este să nu pierdem Crăciunul, valoarea spirituală a acestuia, bogăția sufletească, blândețea, dărnicia, candoarea. Pruncul dumnezeiesc născut în ieslea săracă ne învață smerenia, modestia, prevestind rolul pedagogic pe care îl va juca în educația omenirii. Școala, familia, biserica preiau această responsabilitate de a-i învăța pe copii să nu fie egoiști și să pună mai presus de toate, dragostea pentru părinti, pentru aproape, de a cultiva dragostea de țară, milăși empatia față de cei neajutorați.

Dacă la marea sărbătoare a creștinătății când se deschid cerurile, depășim stereotipiile, iar magii îl vor găsi pe Iisus, în casa sufletului nostru: „Nu-n peșteră ca alte dăți, /Dormind pe piatra friguroasă,/ Și anu-acesta de Crăciun/ Vom sta cu Dumnezeu la masă”, vom descoperi cu siguranță de unde vine bucuria

ACTIVITĂȚI EDUCATIVE, PROIECTE, PARTENERIATE PROPUSE PENTRU ANUL ȘCOLAR 2022-2023

Impresii din proiectele Erasmus+ ale școlii noastre implementate în perioada 2019-2022

Coordonator proiect, prof. Emilia Alexe

“I would like to thank you for your great professionalism, hard-work and implication. It has been an honour to share this adventure with you and grow together.

Thanks for being part of this process that, sometimes, has been a little bit hard and overwhelming. You have always been there to help and giving advice whenever everyone needed it. If I have to thank you Erasmus program is to have met you all.

Hope that this has been only the beginning of our path as a team and that we can further collaborate.”

(Noemi, Spania, coordonatoarea proiectului KA229 “ Unblocking Limits Together “)

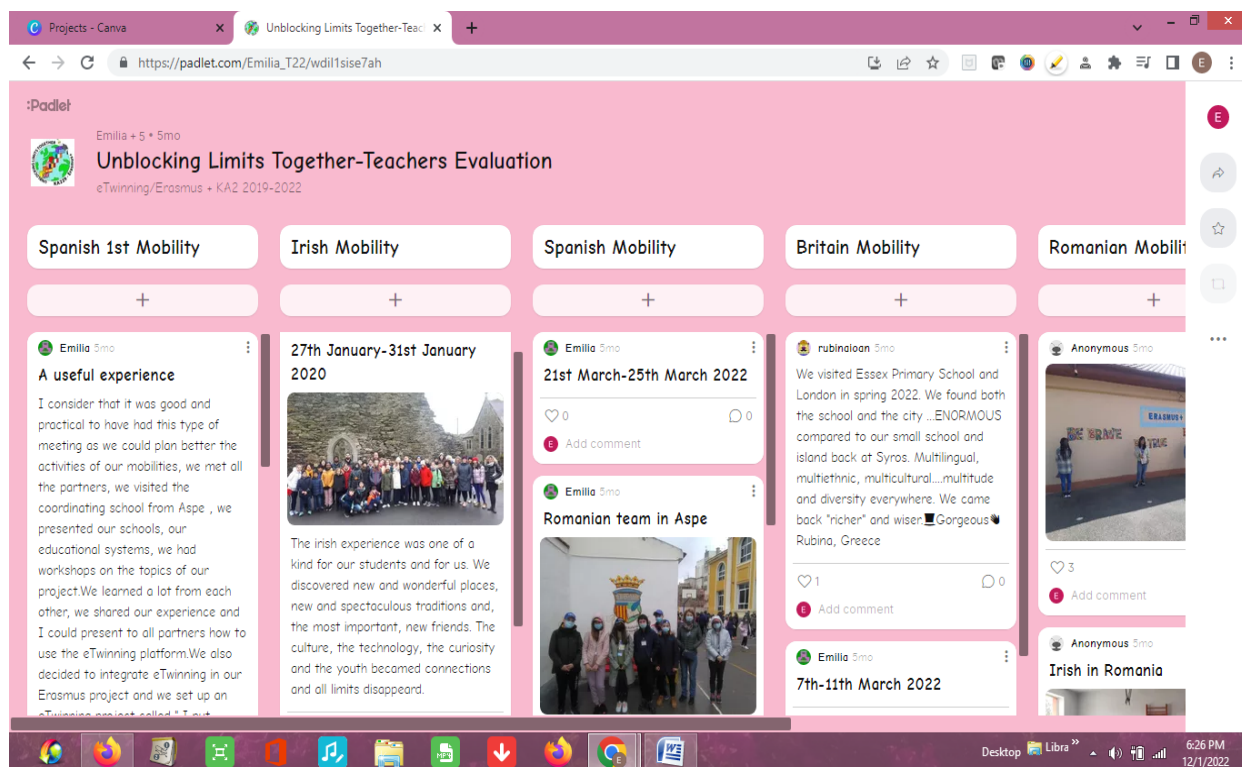
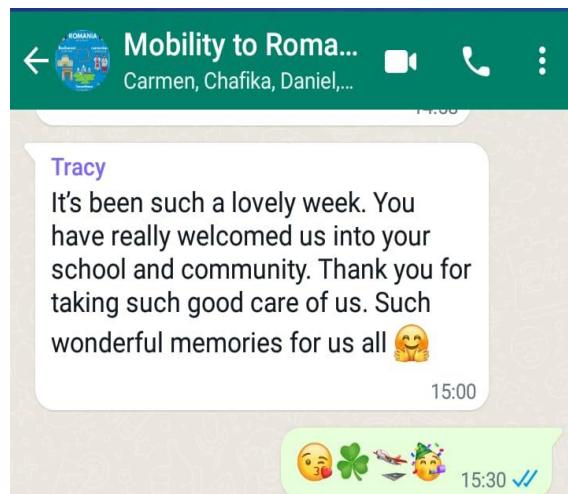
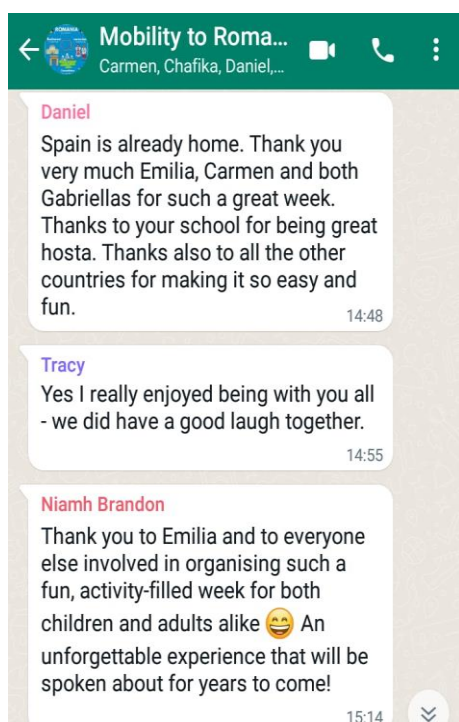
“Thanks for your hard work and leading this project successfully.

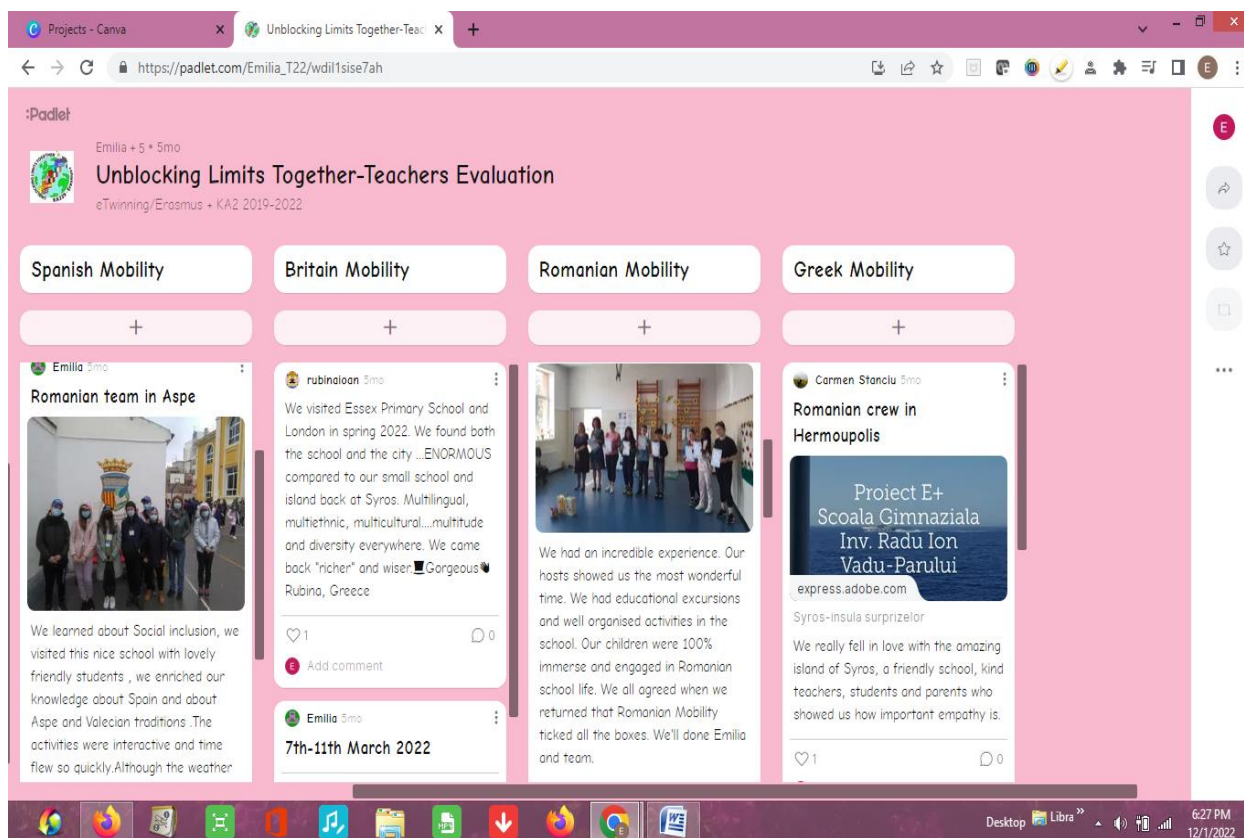
It has been a pleasure meeting you all and working with

Hope to cross paths in the future and maybe another project!”

(Chafika, profesor Marea Britanie, proiect ULT)

Impresii despre mobilitatea din Romania, mai 2022 –școala noastră gazdă

(David, profesor coordonator proiect KA229 "Proud of Being European ", Spain)

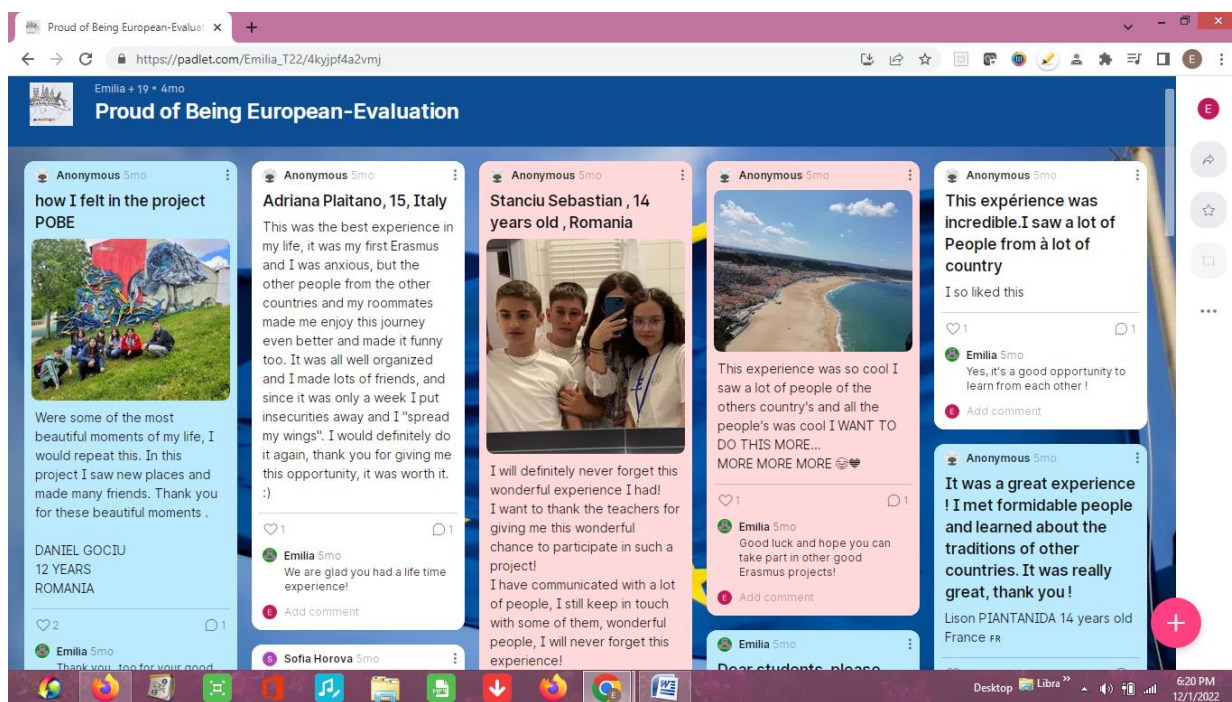
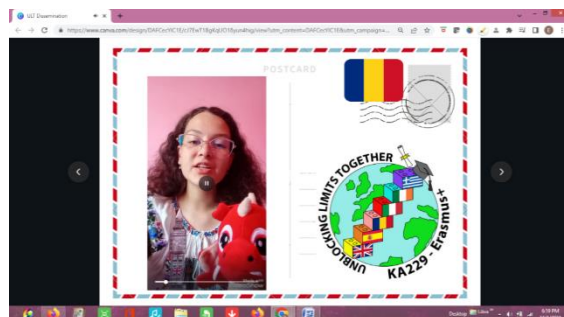
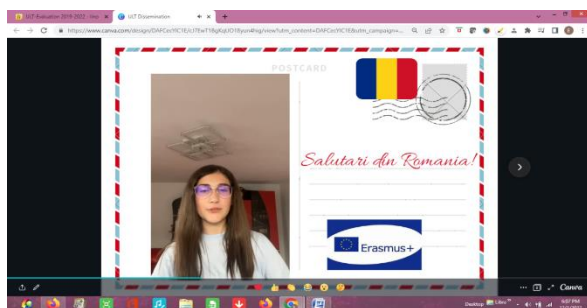

(Maria Luisa, profesor Italia, proiect POBE)

(Weronika, profesor Polonia, proiect POBE)

Vocea elevilor participanți

Proud of Being European-Evaluation

https://padlet.com/Emilia_T22/4kyjpf4a2vmj

It was one of the most beautiful experiences of my life. I met amazing people and I visited amazing places. I will never forget this mobility and thank you so much to my teacher for this opportunity!

Eliza Petre, 14 years old, Romania

Emilia Smo
Thank you, too for your collaboration in this unique experience of our lives!

Emilia Smo
We are glad we could visit your school and your beautiful country, too and had a memorable experience!

Anonymous Smo
Erasmus+ was an amazing experience, and I'm really happy to have been a part of it!!
I met a lot of new people, and learned many things about the other European countries :)

Lara Cruz, Portugal

Emilia Smo
Lara, I am glad you appreciated and enjoyed this project!

Anonymous Smo
Nita Fabian, 14 yo, ROMANIA
Were some of the most

Anonymous Smo
Lefter Ana-Maria Romania

POLAND
experience from the POBE project

First of all, I would like to say that for me these mobilities were excellent for my cultural and intellectual development. I learned that together we can push our limits and that teamwork is very important in the development of our career. In mobility in Poland we have learned that we must be proud of the community we are in, to be proud of the traditions and customs of our countries and to appreciate ourselves by giving our best.

country, I thanks!

Anonymous Smo
Tigau Antonia (12) Romania.

It was a great experience! I met people from other countries and talked to them. I visited beautiful places and made memories with my friends. I would love to repeat the experience very much!

Emilia Smo
Thank you, Antonia! Hope you can take part in other projects in the future!

Anonymous Smo
Delia Dima (12) Romania

Carolina Coelho (15), Portugal

Being part of this project was an awesome experience that I'll remember for the rest of my life. I met new people, that I can now call friends, I learned about new places and I had the opportunity to travel abroad, while having to be responsible and taking care of myself and my own things, which is very important. I would like to thank everyone involved!

Emilia Smo
Indeed we all had a great unforgettable experience!

Anonymous Smo
Matilde Lebreiro, Portugal

Desktop Libre 6:22 PM 12/1/2022

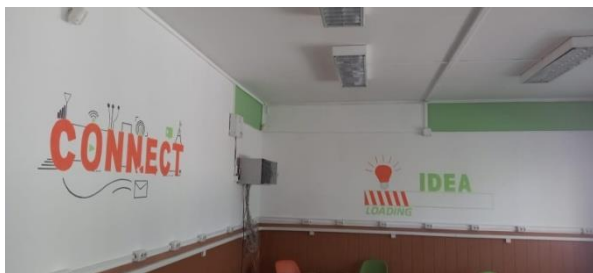
Învățăm SMART

Înv. Ungureanu Gabriela

„Învățăm SMART” este numele celui mai recent proiect al Școlii Gimnaziale „Învățător Radu Ion”. Povestea lui a început în iunie, aproape de finalul anului școlar, când am hotărât să aplicăm în cadrul Fondului Prahova pentru Educație pentru o finanțare în valoare de 100 000 lei, ca să echipăm modern o sală de clasă. Cu imagini proaspete din mobilitățile proiectelor Erasmus, am încercat să proiectăm un spațiu cât mai ergonomic, cât mai vesel, cât mai inovator, care să permită desfășurarea unor activități diverse, creative, stimulative în cadrul cărora elevii să fie puși în centrul învățării.

Ne dorim, astfel, să creștem interesul pentru școală, pentru învățare în rândul tuturor beneficiarilor, direcți sau indirecți. Motto-ul proiectului este: „Un spațiu SMART, în care să învățăm SMART, pentru a ajunge SMART! ” Cred cu tărie că schimbarea trebuie să vină de jos în sus, că omul sfintește locul, că se poate face învățământ de calitate și la țară. Și, aici, apare un alt motto (după un model al Asociației Zburd): „Ba se poate și la țară!”

Până la această dată, am reușit să echipăm sala cu 21 de scaune NODE, fiecare având câte un laptop, două dulapuri pentru depozitarea device-urilor, un videoproiector, un birou și display-ul interactiv! Colega noastră, doamna învățătoare Lambă Elena, a pictat cu mult talent pereții sălii, arătând că arta și tehnologia se pot îmbina armonios.

Începând cu modulul II, am desfășurat activități cu copiii de la toate clasele. Astfel, cei mici de clasa pregătitoare au fost conectați pe Class Dojo, o platformă interactivă și atractivă, unde au putut primi diverse link-uri pentru activități desfășurate în perechi, individual sau frontal. Celelalte clase s-au conectat pe Google Classroom, platforma care ne-a fost de mare folos în timpul pandemiei, dar la care nu am renunțat nici când am revenit fizic la școală, pentru că am înțeles că ne poate fi de mare ajutor. Copiii s-au familiarizat cu următoarele aplicații: Google Arts&Culture, Google PowerPoint, Google Earth, Kahoot, ChatterPix, Canva,

Youtube, Explore.org, Nearpod, Edpuzzle, Khan Academy, Wordwall, Wordart, LearningApps, Padlet, Postermywall, Code.org. Desigur, că toate orele de TIC de la gimnaziu s-au desfășurat în noua sală.

Am încercat să surprindem în câteva fotografii entuziasmul copiilor când sunt în laborator, dar voi adăuga și câteva testimoniale:

David: „Îmi place că fiecare copil are laptop-ul lui!”

Ștefan: „În laborator facem creații noi!”

Anastasia: „Sala este frumoasă, ne plac scaunele că ne putem mișca, învârti, ne putem grupa.”

George: „Mie îmi plac pereții, că sunt pictați!”

„Când mai mergem în sala cea nouă și frumoasă?” este o întrebare pe care o auzim aproape în fiecare zi. Ea ne mobilizează să gândim scenarii didactice în care să introducem și tehnologia.

Mulțumim,

fond coordonat de:	finanțat de:
 Fundația Comunitară PRAHOVA	 OMV Petrom

Pentru al cincilea an consecutiv, școala noastră, în parteneriat cu Asociația de părinți “Inv. Radu Ion” a organizat un eveniment în cadrul programului Meet and Code, un program internațional ce oferă micro-finanțări organizațiilor non-profit (asociații de elevi, asociații de profesori, asociații partenere școlilor și nu numai) pentru organizarea de evenimente de programare și tehnologie aliniate cu inițiativa Comisiei Europene, Europe Code Week.

Evenimentul nostru “3D- Why Not?” a fost finanțat cu ajutorul inițiativei Meet and Code - <https://www.meet-and-code.org/> susținută la nivel european de compania de software SAP. Meet and Code este coordonată de Haus des Stiftens gGmbH și rețeaua TechSoup Europe în 25 de țări europene și susține, pentru al șaselea an consecutiv, evenimente de tehnologie și programare desfășurate în timpul Europe Code Week (octombrie 2022). În România, inițiativa Meet and Code este coordonată de [Asociația Techsoup](#).

În contextul actual, pentru a face față avalanșei de schimbări, predarea și învățarea trebuie să dezvolte abilități ale secolului XXI precum: comunicarea, colaborarea, creativitatea, gândirea critică și rezolvarea de probleme, abilități ce vor ajuta elevii de azi să fie competitivi în meseriile viitorului. Aceste obiective le-am urmărit în cadrul proiectului “3D -Why Not?”, oferind unui grup de 20 de participanți, format din elevii Școlii Gimnaziale Inv. Radu Ion din învățământul primar șansa de a lucra împreună, de a colabora, a socializa și a descoperi lumea fascinantă a programării prin proiecte STEAM atractive. Anul acesta, copiii noștri au descoperit lumea fascinantă a modelării 3D cu ajutorul platformei TINKERCAD. Atelierele s-au desfășurat în 3 sesiuni, prima fiind dedicată creării de conturi, a clasei și inițierii în modelarea 3D. În următoarele sesiuni elevii au început să lucreze proiecte individuale sau de echipa prin care au reușit să modeleze propriile jucării și să interacționeze cu ele în AR, să “scrie” numele clasei lor (EXPLORATORII) pentru a putea fi printat la imprimanta 3D.

Consider oportună învățarea programării încă de la cele mai fragede vârste deoarece ea ne ajută să înțelegem mai bine lumea care se schimbă rapid în jurul nostru, să ne extindem înțelegerea cu privire la modul în care funcționează tehnologia, să dezvoltăm competențe sau abilități pentru a explora noi idei și pentru a inova.

Ziua Sportului Școlar

Deja o tradiție în școala noastră sărbătorirea „Zilei Sportului Școlar”!

Ediția din acest an s-a desfășurat sub motto-ul „Going Green in Sport!”, organizatorii promovând sportul și ecologia, ca elemente educative. În acord cu tema, în săptămâna 26-30 septembrie 2022, și în școala noastră s-au desfășurat activități care au îndemnat pe cei mici, dar și pe cei mari să trăiască sănătos, în acord cu natura, pe care avem datoria de a o ocroti.

Pe 29 septembrie, elevii claselor primare, coordonați de domnul profesor Paraschiv Nicolae, împreună cu doamnele învățătoare, îmbrăcați în tricouri verzi, au efectuat un complex de exerciții, apoi au discutat pe diverse teme de ecologie.

Pe 30 septembrie, a venit rândul elevilor de gimnaziu să facă mișcare. Coordonați de domnul profesor Ungureanu Florin, aceștia au realizat exerciții în formații diverse, care au simbolizat mișcarea eco.

Veselia și inocența copilăriei ne-au cuprins pe toți și ne-au însoțit pe toată durata activităților.

ACTIVITATE EXTRAȘCOLARĂ- 1 DECEMBRIE 2022

PROF. IULIANA MUSCĂ

1 Decembrie este ziua în care sărbătorim, an de an, din 1918 încoace, un mare eveniment al istoriei poporului nostru: Marea Unire a tuturor românilor. Este moment de readucere în memoria colectivă a luptei de veacuri a românilor pentru unitatea și integritatea națională.

Ziua Națională este un bun prilej de a aborda astfel de subiecte pe teme de istorie, ocazie cu care insuflăm copiilor sentimente de dragoste și respect pentru: limba română, țara noastră, poporul român, strămoșii noștri, pentru obiceiurile și tradițiile strămoșești, pentru istoria și eroii noștri, mândria că sunt descendenții unor oameni curajoși și iubitori de neam și țară.

În această zi, de 1 decembrie am dat prioritate educației patriotice ca fiind o obligație morală, valorificând conținutul educativ printr-o activitate extrașcolară în care elevii claselor primare și gimnaziale de la Școala Gimnazială „Lizeta-Paul Grecianu” și-au manifestat emoțiile și interesul față de acest eveniment prin recital de poezie, prezentări power-point, realizare de colaje de desene, machete și cântece patriotice.

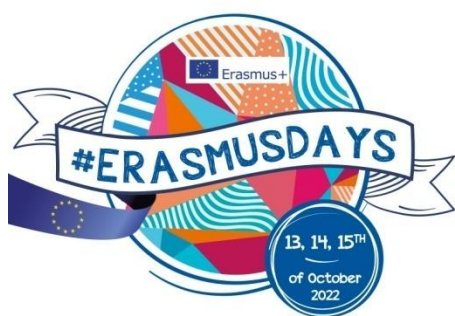

Scopul activității:

- ✚ dezvoltarea sentimentului patriotic;
- ✚ îmbogățirea cunoștințelor istorice referitoare la Ziua Națională a României;
- ✚ cunoașterea și respectarea valorilor.

Obiective:

- ✚ să cunoască semnificația Zilei de 1 DECEMBRIE
- ✚ nevoia de unitate;
- ✚ să cunoască fapte și personalități care au participat la înfăptuirea Marii Uniri;
- ✚ să-și stimuleze creativitatea prin momente artistice;
- ✚ să participe cu dragoste și interes la activitățile propuse.

Erasmus Days 2022

Prof. Emilia Alexe

Și anul acesta am sărbătorit în comunitatea școlară Zilele Erasmus, un eveniment care ne-a plasat pe harta europeană - <https://www.erasmusdays.eu/event/erasmus-fair/>.

Activitatea noastră a debutat sub egida “Târgului Cultural Erasmus + “. Elevii claselor VI-VIII, participanți direcți la mobilitățile proiectelor Erasmus + ce s-au desfășurat în perioada 2019-2022, au prezentat expoziții culturale și gastronomice, demonstrând că și-au însușit și

au înțeles importanța valorilor culturale europene, încercând să elimine stereotipiile și prejudecățile prezente în fiecare țară.

Astfel, elevii școlii noastre au vizitat standul României unde au gustat tradiționalii mititei cu muștar, standul Italiei ce oferea covrigei cu ulei de măsline, pișcoturi italienești, nelipsitele paste, mult apreciată pizza, dar și Tiramisu și Panacota.

Elevii ce au organizat standul Spaniei, ne-au prezentat tapas și paella, iar standul dedicat Franței ne-a încântat cu celebrele crêpes (clătite franțuzești) și Clafoutis, o prăjitură cu mere.

Polonia a fost reprezentată printr-o prăjitură delicioasă, postere create de participanții la mobilitate și prin prezentarea costumului tradițional popular de către eleva Lefter Ana, cls. a VIII-a.

Grecia a fost prezenta printr-un dans tradițional pe care ni l-au arătat elevele Burtică Daria și Cernat Alexandra de la cls. a VI-a și prin gogoșile grecești.

Participanții la acest eveniment au avut ocazia să admire suveniruri tradiționale, vederi și alte simboluri pe care elevii plecați în mobilități le-au adus cu ei la întoarcerea acasă pentru a le rămâne în suflet experiența trăită în cadrul proiectelor Erasmus.

Pe parcursul zilei, participanții direcți au re trăit momentele frumoase din școlile partenere din Europa, povestind, împărtășind impresii și vizionând videoclipuri și prezentări din cadrul mobilităților.

Considerăm că evenimentul s-a bucurat de un mare interes în rândul elevilor, dar și al cadrelor didactice și am reușit să promovăm programul european Erasmus + care ne-a dat șansa să înlăturăm anumite bariere, să ne depășim limitele împreună și să fim mândri că suntem europeni.

VOCEA COPIILOR

Poveste de iarnă

Ilie Irina, clasa a III-a

Iarna își intră în drepturi, iar vântul, ploaia și gerul câștigă bătălia cu soarele.

Afară nu se mai vede nicio gâză, iar covorul multicolor de frunze, flori și iarbă este înlocuit de un omăt care scârțâie sub picioare și ocrotește pământul de gerul aprig.

În casă se simte miros de portocală și de vin fiert. Noi, copiii, ne jucăm acum în casă pe lângă soba care ne dezmiardă cu căldura ei.

Privesc din când în când pe fereastră, dar totul pare inert. Gerul și-a încheștat colții nemilos, lăsând în urmă doar scheletele copacilor. Coșurile caselor fumegă agale încercând să îmblânzească frigul năprasnic. Din cer coboară fulgi de zăpadă jucăuși care dau viață multor vise și bucurii.

Noaptea se lasă rece, iar eu adorm lângă sobă cu gândul că mâine mă voi juca în zăpadă cu alți copii și vom construi oameni de zăpadă.

Miniexpoziție a elevilor din clasa a III-a, coordonați de doamna învățătoare Lambă Elena

LEFTER IOANA

ILIE IRINA

IVAN DELIA

NICOLAE FLORIN

STAICU FLAVIUS

Un Crăciun zbuciumat

Depart, în munții neatinși de piciorul omului, bine ascuns, ce pare mai degrabă un om de zăpada decât un imens atelier, se află locul în care elfii lucrează și se pregătesc pe toată perioada anului pentru cea mai spectaculoasă noapte din an.

Zilele fug din ce în ce mai repede de pe calendarul din perete, iar timpul de glorie al bătrânelului cu barba deasă și costum roșu se apropie.

Liniștita noapte a fost tulburată de un țipăt terifiant ce a provenit din interiorul atelierului. La auzul țipătului, toți s-au oprit din activitate și parcă, pentru o secundă, timpul a stat în loc. Moșul cu barba albă și lungă a apărut imediat în mijlocul elfilor, îngrozit de ceea ce auzise și se uita în jur cu ochi speriați și întrebători, neștiind ce s-a întâmplat și de unde s-a auzit țipătul

care înghețase sângele în vene tuturor. Deodată, lângă el apărură șeful elfilor din acea noapte. Nici nu apucară să schimbe două vorbe că toate mașinăriile au început s-o ia razna. Ghetuțele, căciulițele, șosetele, mănușile și jucăriile au sărit de pe benzile rulante și totul în jur era ceva de nedescris.

La început, culorile nebunatice din atelier, au format o galaxie uimitoare, dar în câteva clipe, situația a devenit din ce în ce mai agitată.

În atelier, se formase un haos total, elfii nu știau ce să facă și ce să spună, iar atunci prezența șefului devenea deranjantă. Acesta le explicase pe un ton agresiv că atunci când mașinăriile o iau razna, este un semn că nu mai există destul timp pentru a termina de împachetat cadourile miilor de suflete inocente ce așteaptă nerăbdători.

Elfii au rămas tăcuți, deoarece cea mai frumoasă sărbătoare, Crăciunul, se apropie în pași de menuet, și nicio persoană, nici Moș Crăciun, nu le vorbi pe un ton rece. Totul devenise un haos. Un amalgam de stări negative a cuprins atelierul, înecat într-un ocean de zăpadă.

Crăiasa, ce purta o rochie cusută cu ace de gheață și împodobită cu stelute argintii, și-a făcut apariția pentru a le readuce entuziasmul și încrederea de sine elfilor. Aceasta le-a transmis un mesaj autentic și semnificativ, spunându-le: „Dintre toate sărbătorile, Crăciunul este cea mai iubită și mai așteptată de către copii. Aceștia au nevoie de voi, elfilor! Chiar dacă acum cadourile nu sunt gata, timpul nu este pierdut. Nu le puteți distruge fericirea ce le cuprinde sufletul!” Atunci, elfii spun cu fericire în glas: „O să reușim, colegialitatea noastră este unică!”

Cel mai timid elf, cel căruia și numele îi era ascuns în suflet, plecă cu pași repezi. Peste aproximativ douăzeci de minute, se întoarce cu un băț. Toți elfii se uitară nedumeriți, în timp ce elful timid le arăta cu degetul spre vârful bățului. Șeful elfilor se duce grăbit și apasă pe buton. Brusc, a apărut o mașinărie gigantă. Pe stânga mașinăriei, apare și o etichetă pe care scrie: „Masina de împachetat cadouri”. Elfii s-au apucat de împachetat fără să spună nimic, chiar dacă inima le era umplută de bucurie.

În tot acest timp, șeful elfilor era la Moș Crăciun pentru a-i spune că cel mai introvertit elf al lor a salvat Crăciunul.

- Este o minune! spuse Moș Crăciun.

Deodată, un strigăt entuziasmat se auzi: „Am salvat Crăciunul!”. Era glasul elfului, care prinsese curaj. În ochii săi se citeau bucurie și mândrie. Simțea că se îneacă în apele adânci ale entuziasmului, când avea să fie desemnat de Moș Crăciun „Eroul Crăciunului”.

Nu după mult timp, toate cadourile erau gata să stârnească bucurie în sufletul fiecărui copil. După ce a fost anunțat, veni și Moș Crăciun în atelier, spunând ca în fiecare an, cine este elful ce avea să-l însoțească în misiunea sa.

- Anul acesta am avut o misiune zbuciumată, plină de încurcături și probleme, dar spiritul Crăciunului a fost simțit la maxim de unul dintre voi. Dorința de a salva Crăciunul a învins timiditatea și a reușit să își deschidă sufletul.

Moș Crăciun a strigat cu un glas puternic numele elfului care a salvat Crăciunul, pe care l-a ales să îi fie ajutor. Elful, extrem de fericit de vestea primită, a dat drumul lucrării, căci

sărbătoarea se apropia cu pași repezi. Peste tot în atelier, erau o sumedenie de dulciuri, jucării și hăinuțe pregătite pentru împachetat și apoi, trimise la copiii cuminiți ce așteptau cu nerăbdare.

Elfii au lucrat cu mare drag, iar mașinăria a împachetat deosebit, colorat și unic fiecare cadou în parte. Au lucrat încontinuu, timp de două săptămâni, iar ziua mult așteptată a sosit. Moșul, alături de elf, a încărcat în sania trasă de cei patru reni, toate cadourile pentru minunații copii și a plecat la drum.

În noaptea aceea, Moș Crăciun a împărțit cadourile tuturor copiilor cuminiți de pe tot globul. În dimineața de Crăciun, copiii s-au trezit nerăbdători să vadă ce au primit de la Moșul.

Surprinși de faptul că au primit exact ce au vrut, copiii s-au bucurat foarte tare și le-au arătat părinților. Aceștia s-au jucat până seara cu jucăriile, au râs și s-au bucurat alături de familiile lor de Crăciun.

Văzându-i atât de fericiți, Moșul a dat o petrecere cu doamna Crăciun și cu elfii. Aceștia au mâncat, au râs și au băut cu toții, întărindu-se pentru următorul Crăciun.

Compoziție literară colaborativă, sub coordonarea doamnei profesor Gheorghe Mădălina

Cioceni:

Albești-Paleologu:

1.Badea Andreea Lorena-clasa a VI-a

1.Bucur Bianca-clasa a VI-a

2.Iordache Elena Iustina-clasa a VI-a

2.Stan Stefania-clasa a VI-a

3.Telea Alexia Elena-clasa a VII-a

3. Tataru Maria-clasa a VI-a

4.Iordache Alexandra-clasa aVIII-a

4.Stoica Jennifer-clasa a VIII-a

AVENTURILE OLIVIEI ÎN CĂUTAREA LUI MOȘ NICOLAE

Olivia se trezise într-o zi de luni, în patul ei din cămin. Era obosită și s-a dus să deschidă un geam. Un fulg de nea a căzut pe nasul ei și ea s-a întrebat: „Ce e acest lucru care se topește?” O copilă din spatele ei o auzi și a început să râdă, spunându-i:

- E un fulg de nea, atunci când ninge fulgii de nea cad din cer !

- Mulțumesc, spuse Olivia, după care s-a retras în patul ei.

Ajunsă în pat, Olivia s-a decis să citească o carte despre fulgi de nea. Voia să știe cât mai multe despre acest fenomen. A luat o carte din bibliotecă și s-a apucat să citească.

În cartea aceasta a aflat multe informații despre fulgii de nea și s-a dus afară să prindă câțiva.

Nu a trecut foarte mult timp și întunericul își făcu apariția. De dimineață, după ce s-a trezit a văzut că toată lumea spunea că a venit Moș Nicolae. Olivia nu credea că acesta există, ci că toată lumea o minte, așa că și-a propus să-l găsească pe acel „Moș Nicolae”.

El locuiește la Polul Sud, aflase Olivia din cartea pe care o citise. Deci, o să aibă mult de călătorit. Olivia ar fi vrut să înceapă aventura, dar una dintre femeile care lucrează la cămin o împiedica. Se numește Daniela și este foarte strictă. Olivia este o fată curajoasă și puternică, de aceea o să fie „floare la ureche” pentru ea.

După ce se gândise la planul ei magnific, pe care o să-l execute, s-a dus în pat și a așteptat până când s-a făcut întuneric.

Noaptea, Olivia s-a strecurat, ajungând la ușa pentru urgențe. A reușit să evadeze fără să fie observată, fiind foarte nerăbdătoare să ajungă la Polul Sud pentru a-l întâlni pe Moș Nicolae.

Fiind foarte grăbită a urcat într-un tren însă fără bilet. Se gândea cum o să se descurce dacă vine controlorul. Spre norocul ei a găsit un bilet de tren pe canapeaua pe care se așezase și era chiar din ziua respectivă. Acum își făcea griji dacă cineva o s-o întrebe de destinație.

A venit controlorul, iar Olivia cu inima strânsă i-a prezentat biletul. Acesta nu a spus nimic și a mers mai departe. Era mulțumită că a scăpat, doar se gândea: „Până o să ajung la destinație, ce obstacole o să întâlnesc ?” apoi și-a spus în sinea ei: „Fie ce-o fi, o să înfrunt orice obstacol îmi va sta în cale numai să mă întâlnesc cu Moș Nicolae ca să mă conving dacă există cu adevărat sau nu.

Stând pe canapea, uitându-se la fulgii de zăpadă, a adormit. A început să viseze. În visul ei ajunsese la Polul Sud și nu vedea în jurul său nicio urmă de viață. Dintr-o dată, văzu o sticlă pe apă pe care imediat ce a observat-o a și deschis-o. Era o hartă. O hartă spre casa lui Moș Nicolae.

Se auzeau zgomote și imediat apărură o haită de câini care o speriaseră la început. Câinii lătrau spre ea și apoi plecară într-o direcție făcând-o pe Olivia să își dea seama că trebuie să îi urmeze.

Olivia a întrebat de unde vin. În acel moment, unul dintre lupi se transformă într-o frumoasă crăiasă:

- Sunt trimisă de Moș Nicolae să te duc la el, deoarece a auzit că vrei să îl întâlnești. Ai dori să vii cu mine?
- Mai întrebi? Desigur că vreau! Dar cu ce mergem?
- Nu-ți face griji de asta, rezolvăm acum.

Zâna a mișcat bagheta în stânga și în dreapta și dintr-o dată apărură o trăsură foarte frumoasă condusă de doi unicorni.

Olivia rămăsese uimită de trăsura trasă de cei doi unicorni. S-a urcat în ea și a plecat spre Moș Nicolae, spunându-și că-și va îndeplini dorința.

Pe drum s-a întâlnit cu un urs polar. Era speriată și nu știa ce se întâmplă. Cei doi unicorni se speriaseră și nu mai puteau merge.

Cu mult curaj, Olivia spuse:

- Sunt puternică, vreau să-l întâlnesc pe Moș Nicolae!

Olivia găsi în zăpadă un lemn mare și se luptă cu ursul polar. Zâna îi spuse Oliviei:

- Vrei să te ajut?
- Nu, sunt puternică, nu mi-e frică!

Olivia a învins ursul polar și și-a continuat drumul spre Moș Nicolae. Începuse să nu mai creadă că își va îndeplini visul vreodată și că zâna o mințea.

Alergând după câini, Olivia înțelesese că drumul era același ca cel de pe harta pe care o studiasse.

Visul a fost întrerupt de scârțâitul roților de tren care opri într-o stație. S-a ridicat și s-a uitat pe geam, afară încă ninge și mai avea de mers mult până la Polul Sud.

Merse o bucată de vreme și deodată se aude un sunet foarte urât și deranjant. Ea s-a speriat și l-a întrebat pe domnul de lângă ea ce este acel zgomot. Domnul îi răspunse cu o voce caldă:

- Acum se deschid ușile să coboare pasagerii la stația pe care o au trecută pe bilet. Olivia îi mulțumi domnului și zâmbi cu gura până la urechi, gândind că îl va întâlni pe Moș Nicolae. Scârțâiau roțile trenului pe șine și deodată se auzi o voce: "Aceasta este ultima stație, vă rugăm să coborâți cu grijă. Mulțumim!"

Olivia fu nevoită să se dea jos din tren. Afară era întuneric bezna, nu vedeai nimic. Nu putea să se întoarcă la cămin că era foarte departe și nici să înainteze nu putea. A rămas singură în stație și afară se făcea din ce în ce mai frig. De sus din cer, Olivia zări o lumină puternică, galbenă, care se apropia din ce în ce mai mult de ea. Se minună când văzu că este o zână. Începea să se facă seară, iar zâna a observat că Olivia era supărată, dar avea multe treburi de făcut și nu mai putea să stea de vorbă cu fata. Ca să se revanșeze și să fie sigură că Olivia are unde să stea a dus-o la casa ei pentru o seară.

Prietenele ei au acceptat și au lăsat-o pe Olivia să stea. A doua zi, Olivia s-a trezit foarte devreme. A așteptat să se trezească și celelalte zâne să le spună că a plecat să-l găsească pe Moș Nicolae. Când ieși afară, văzu cu coada ochiului un sătean pe un ren care-i spuse:

- Bine ai venit în zona înghețată!
- Dacă tot este o zonă înghețată, îmi puteți spune unde aș putea să îl localizez pe Moș Nicolae?

- Desigur! Dar stai puțin că nu este așa de ușor precum pare. Trebuie să treci de niște nămeți mari și de un elf ȋicnit, care ȋȋ zice o ghicitoare și la care trebuie să rȃspunzi, ca să ȋȋ dea acces la pod. Și dupȃ aceea vei putea să ajungi la Moș Nicolae.

- Aaa, bine! Țȋ mulȃumesc pentru cele spuse!

Olivia și-a făcut curaj și s-a dus la elful cel viclean. Elful era foarte pregȃtit pentru a-i pune ghicitoarea.

- Bunȃ ziua, dumneavoastrȃ sunteȋi elful cu care pot ajunge la Moș Nicolae?

- Bunȃ, fetiȋo, eu sunt. Dar mai ȋntȃi trebuie să treci testul pentru a putea merge mai departe.

- Desigur! Sunt pregȃtitȃ!

Elful ȋi spune ghicitoarea micuȋei Olivia. A fost foarte uimit de rȃspunsul fetei.

- Domnule, acum pot trece ca să ȋl gȃsesc pe Moș?

- Desigur domniȃ, dacȃ dorești te pot conduce pȃnȃ la porȋile atelierului Moșului Nicolae.

- Mulȃumesc pentru cȃ mȃ ȋndrumȃȋi!

Elful o conduce pe Olivia la porȋile atelierului. Fata a fost foarte uimitȃ de priveliștea pe care a vȃzut-o la atelierul Moșului. Din depȃrtare, a mai vȃzut elfii, ajutoarele Moșului și crȃciuniȋe.

- Domnule, este adevȃrat ce vȃd?

- Sigur, fetiȋo! Acesta este atelierul Moșului Nicolae.

- Țȋ sfȃrșit, mi-am ȋndeplinit visul! spuse ea.

Olivia se duse să ȋl caute pe Moș Nicolae, dar nu știa de unde să ȋnceapȃ fiindcȃ atelierul era unul gigantic.

Ea se ȋntȃlni cu un elf șef și ȋntrebȃ:

- Scuzȃ-mȃ, știi unde ȋl pot gȃsi pe Moș Nicolae?

- Desigur, el este sus ȋn turnul acela.

- Ce cautȃ Moș Nicolae ȋntr-un turn de control?

- Pȃi, el de acolo vegheazȃ toȋi elfii și ȋi ȋndrumȃ cu ajutorul unor staȋii.

- Bine. Și cum ajung acolo sus?

- Trebuie să treci de toȋi gardienii pentru cȃ ȋn acea zonȃ au voie doar persoanele autorizate. Dar te pot ajuta eu. Știu o intrare prin spatele turnului care nu este pȃzitȃ de nimeni doar cȃ acea ușȃ este ȋnchisȃ cu o cheie roz pe care o au doar gardienii.

- Și cum aş putea face rost de cheie? întreabă Olivia.

- Peste două ore, gardienii au timp liber și mulți dintre ei se schimbă în haine de zi cu zi, așa că va trebui să intri într-o cameră de gardian și să iei cheia. Mai multe informații nu îți mai pot oferi.

- Îți mulțumesc foarte mult, domnule elf!

Așa Olivia află tot ce avea nevoie și își făcuse deja un plan în minte.

Ea a plecat afară spre o gură de ventilație pentru a se strecura prin ea și să ajungă în camera unui gardian. Ajunsă deasupra camerei și reuși să intre, dar exista o problemă. Când a deschis trapa, a scăpat-o și a făcut mult zgomot.

Atunci un elf strigă:

- Hei, cine e acolo?

Dar noroc că Olivia a reușit să se îmbrace în uniformă de gardian și acel elf nu a prins-o.

După aceea ea s-a schimbat la loc și a luat cheia roz, de care avea nevoie. A reușit să se urce înapoi în ventilație și să iasă afară. Când a ajuns în spatele fabricii, a întâlnit niște gardieni care au spus că nu are voie să intre acolo, ceea ce elful șef a uitat să specifice. Dar noroc că ea a văzut o gaură în spatele gardului prin care putea intra în curte fără că gardienii să o observe. Olivia a plecat să dea roată fabricii și a plecat să deschidă ușa.

Era foarte emoționată știind că doar câteva trepte o despart de Moș Nicolae.

Ea ajunse sus, iar Moș Nicolae, uimit, se uită la ea și spune:

- Moș Nicolae, chiar tu ești?

- Da, draga mea, eu sunt.

- Nu pot să cred că am reușit!

- Dragă mea, pentru ai fost așa ambițioasă și puternică vreau să te răsplătesc cu ce dorești tu.

- Dragă Moș Nicolae, e destul că am reușit să te cunosc și să mă conving că tu chiar exiști. Dar singurul lucru pe care mi-l doresc este o familie frumoasă și fericită care să mă iubească și să țină la mine. Moș Nicolae a căutat cu multă atenție și a reușit să îi găsească o familie frumoasă. Olivia era cea mai fericită că acum se poate bucura de părinții și de frații ei

Poveste creată de :

- Antonia Ștefania Țigău, Miruna Andreea Șerban, Dima Delia Florina, Gălbează Ana Maria, Bucurică Georgian, Cernat Alexandra Ioana, Paraschiv Adelina Beatrice, Andrei Nicola Valentina, Burtică Daria Andreea Elena, Zamfir Răzvan George - elevi în clasa A 6-A, sub îndrumarea doamnei profesoare Gheorghe Mădălina

D' ALE PROFESORILOR

ACTIVITĂȚILE EDUCATIVE ÎN PARTENERIAT CU PĂRINȚII

Prof. Lazăr Adriana Dorina

Educația, esența plămădirii omenirii, este un proces îndelungat și deosebit de complex.

Realizarea unui act educațional eficient presupune, pe lângă relația profesor - elev și o relație funcțională între familie și școală.

Colaborarea cu familia are un rol esențial în desfășurarea unor activități educative eficiente.

Inter relaționarea profesor - părinte își pune amprenta pe formarea și dezvoltarea copilului, a tânărului. Realitatea socială din zilele noastre când atât familia cât și școala trebuie să facă față multorsarcini și solicitări face ca relația școală – familie să fie îngreunată. În aceste condiții trebuie căutat modalități eficiente de comunicare și relaționare cu părinții elevilor prin implicarea acestora realizarea unor activități educative în parteneriat.

Astfel, parteneriatul educațional constituie o modalitate de comunicare și colaborare eficientă în interesul elevului, influențându-l pozitiv. Părinții pot aduce o contribuție esențială în educație pentru că ei dețin cele mai multe informații despre copiii lor, îi cunosc cel mai bine.

Efectele implicării părinților în activități educative sunt multiple: rezultate mai bune la învățătură, rezolvarea unor probleme școlare, îmbunătățirea relației părinte-elev, rezolvarea unor situații problemă sau a unor conflicte posibile evidențiind căi de rezolvare a situațiilor de risc, o mai bună înțelegere a programului școlar, comunicare eficientă școală- părinte, crearea sentimentului de stimă de sine, mai puține probleme comportamentale, o atitudine pozitivă a părintelui față de școală. Prin inițierea implicării părinților în activitățile școlii se realizează o mai bună cunoaștere a acestora conducând la construirea și consolidarea unor relații de încredere.

În cadrul experienței mele la catedră, am observat că întâlnirile cu părinții, mai puțin formale, în cadrul unor activități recreative, au un efect pozitiv asupra atitudinii acestora față de școală și în același timp îi determină să se simtă respectați și valorizați.

Implicarea părinților în activități educative conduce la o mai mare responsabilizare a acestora, ajutându-i să înțeleagă rolul pe care îl au în dezvoltarea copiilor lor. Această implicare a părinților în viața școlii, în educația propriilor copii se manifestă în două direcții: una vizează relația părinte – elev și presupune controlul rezultatelor la învățătură, a frecvenței, în general îndeplinirea sarcinilor școlare și a doua direcție vizează relația familie– cadre didactice.

Colaborarea cu părinții se poate realiza sub forma unor întâlniri, reuniuni, participarea la activități: excursii, ateliere de lucru, lecții deschise, vizite, mese rotunde și nu în ultimul rând participarea la serbările școlare.

Astfel de activități oferă șansa părinților de a-și cunoaște proprii copii, în împrejurări diverse.

Participarea părinților la activități extrașcolare constituie un bun prilej de a relaționa cu copiii lor, cu ceilalți părinți, cu cadrele didactice și de a petrece timpul liber într-un mod util și plăcut.

O astfel de activitate foarte apreciată de părinți a fost un atelier de lucru unde aceștia au confecționat măștișoare împreună cu copiii lor. Serbările școlare sunt activități care se desfășoară în zile de sărbătoare, în zile cu semnificații deosebite și sunt, pentru elevi, prilej de a-și pune în valoare calități artistice.

Orice serbare este o sărbătoare și pentru părinți și pentru cadrele didactice. Programele artistice pregătite readuc în atenție tradiții și obiceiuri ale neamului românesc: colindul, sorcova, plugușorul și multe altele, pe care copiii le interpretează cu entuziasm, sensibilitate și talent. Serbările școlare au un caracter educativ și constituie un mijloc de încurajare a talentului și dezvoltare a aptitudinilor elevilor.

Pentru a avea un parteneriat real cu părinții, *Pachetul de resurse* realizat de UNESCO, recomandă profesorilor să fie sinceri, să asculte cu răbdare, să-și recunoască greșelile și să laude inițiativele, iar părinților le recomandă să solicite asistență de sprijin când e nevoie și să își ajute copiii când greșesc.

Se desprinde astfel o concluzie clară, aceea că familia și cadrele didactice trebuie să formeze o echipă care să lucreze urmărind același scop: educația, formarea și dezvoltarea copilului.

BIBLIOGRAFIE:

Vrasmas, Ecaterina Adina, Consilierea și educația părinților, Aramis, 2002

Cinema în clasa ta!

Prof. Emilia Alexe

“Transformă clasa în sală de cinema!”- este invitația din partea European Schoolnet, alături de Institutul Francez și Arte Education. Acest proiect european este cofinanțat de Uniunea Europeană.

Proiectul promovează cinematografia europeană cu ajutorul platformei educative : <https://www.europeanfilmfactory.eu/>

European Film Factory este:

- **O platformă de educație cinematografică** - disponibilă în 9 limbi (croată, engleză, franceză, germană, greacă, italiană, polonă, română și spaniolă) pentru tinerii (cu vârste între 11 și 25 de ani), profesorii și mediatorii culturali (festivaluri, cinematografe, etc.) din Europa.

European Film Factory prezintă:

- **Filme europene de patrimoniu** - subtitrate în 9 limbi pentru proiecții în clasă, acasă sau în sălile de cinema.

Cum poate ajuta acest proiect cadrele didactice?

Platforma **oferă Resurse pedagogice gata de utilizare și instrumente interactive.**

Scopul platformei : descoperirea educației cinematografice și aprofundarea filmelor care au marcat istoria cinematografilei europene. Astfel, cadrele didactice pot viziona cu elevii filme specifice vârstei, putând selecta tema filmului (istorie, politica, dragoste, razboi, mediu, literatură), genul filmului (scurt metraj, dramă, ficțiune, comedie, animație, documentar), pot folosi, apoi Kitul filmului cu activități create de alți profesori , pot crea sau utiliza pe baza acelui film extrase și hărți mentale sau adnotații ale videoclipurilor care urmează a fi prezentate clasei.

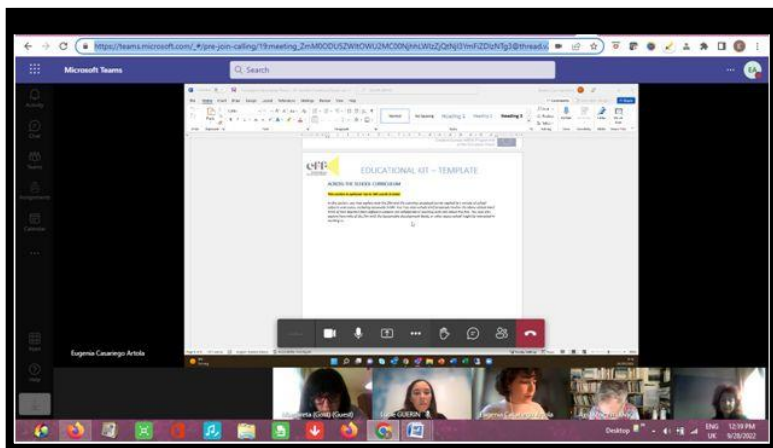
Cadrele didactice pot participa la cursuri de formare, webinare și masterclass-uri cu cineștii. Aveți astfel, posibilitatea să descoperiți numeroase oportunități de discuții la nivel european pe tema cinematografilei.

Împreună cu clasa, cadrele didactice se pot înscrie la ateliere online pentru a discuta cu alte clase despre un anumit film sau se pot întâlni virtual cu regizorul.

În catalogul platformei se afla și filmul românesc “12:08 East of Bucharest “regizat de Corneliu Porumboiu (2006).

Platforma European Film Factory este gratuită, iar înregistrarea se realizează foarte repede.

În acest an școlar, împreună cu o echipă formată din 11 cadre didactice din diverse școli din Europa, voi lucra în cadrul acestui proiect pentru a crea noi Kituri pedagogice având la bază alte filme europene mediate la festivaluri cinematografice ce aduc în discuție valorile europene și noi teme de dezbatere având ca scop dezvoltarea competențelor de înțelegere a termenilor și tehnicilor utilizate în cinematografie și totodată promovarea cinematografilei europene în rândul tinerilor.

Influența culorii asupra personalității umane, de-a lungul timpului

Prof. înv. primar Lambă Elena

Impactul luminii cu substanța oferă acel spectacol care este culoarea. Culoarele au fost studiate și utilizate din cele mai vechi timpuri de către om și nu există savant, poet sau artist care, într-un fel sau altul, să nu se fi referit la ele. Convinși de marea însemnătate a culorilor în mediul ambiental, mulți artiști, constructori și arhitecți au izbutit în ultimele decenii să ridice sensibil calitatea cromatică a locuințelor, școlilor, birourilor, uzinelor sau spațiilor comerciale și să amelioreze coloristica produselor și cea a ambalajelor. Culoarea reprezintă și factorul esențial al celui mai modern sistem de educație vizuală, modalitate fundamentală a dezvoltării capacității creatoare a omului. Deși în întreaga Europă lumea cuvintelor și numerelor a pus stăpânire pe milioane de oameni care pierd din ce în ce mai mult capacitățile lor creatoare, în societatea actuală culoarea cu implicațiile ei ocupă un rol foarte important.

Fenomenele coloristice constituie de multă vreme obiective însemnate de cercetare pentru o serie importantă de discipline științifice care, la prima vedere, nu au nimic de-a face cu artele vizuale : fizica, chimia, psihologia, etnografia, astronomia, pedagogia, sociologia, estetica. Astfel, pentru fizician culoarea reprezintă o anumită lungime de undă a luminii, expresie a oscilațiilor electromagnetice; pentru chimist, ea poate fi o anumită substanță sau o transformare chimică produsă în retină; psihologii analizează felul cum acționează culorile asupra simțurilor umane, medicii întrebuințează culorile în terapeutică, iar alți specialiști analizează efectele culorilor asupra productivității muncii, în stimularea vânzării mărfurilor, în metodele pedagogice, în sistemele de semnalizare, în educația estetică, în general.

Culoarea ne influențează atât viața, cât și personalitatea, de la cea mai fragedă vârstă, de aceea mă voi referi pe larg – în acest capitol – la prezența culorii în mediul înconjurător, în societate și în pictură, la modul în care aceasta a influențat societatea omenească, dezvoltarea artelor și – în principal – ființa umană de-a lungul timpului.

Culoarea în natură

Culoarea este principalul mijloc prin care omul deosebește și recunoaște elementele și fenomenele naturii, un adevărat "atribut fundamental" (Paul Constantin) al lumii. Întâlnind-o pretutindeni, ea poate fi considerată ca un adevărat factor ce întreține viața, fiindcă o lume fără culoare ar fi o lume moartă. Prin diferite experimente, s-a demonstrat că omul percepe mai întâi culoarea și apoi forma lucrurilor, deci acela care va trăi într-o lume plină de culoare are permanent posibilitatea să-și formeze o "vedere activă", să poată distinge mai bine, mai precis, atât lucrurile cât și faptele și –pe plan psihic – să devină mult mai precis și mai tolerant.

Percepția culorilor poate fi cercetată atât pe baza caracteristicilor fizice –lungimile de unde, intensitățile – cât și pe baza factorilor fizio–psihologici–senzoriali. Culorile marchează nu numai indivizii, ci și grupuri sociale sau chiar popoare întregi, aceasta și datorită faptului că omul primește 80-90% din totalul informațiilor despre mediul înconjurător prin vedere și numai 10% prin celelalte simțuri.

Dar ce este de fapt culoarea? Din punct de vedere fizic, culoarea este o percepție retiniano-corticală a radiațiilor luminoase de diferite frecvențe, principalul vehicul prin care aparatul senzorial recepționează semnele emise de lumea exterioară. Culorile au stat la baza cunoașterii lumii de către oameni; aceștia au recunoscut și au deosebit fenomenele și

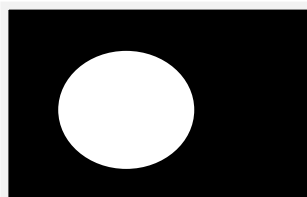
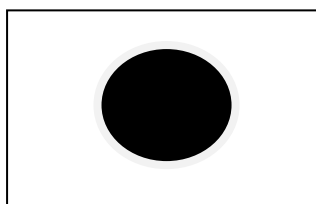
elementele naturale prin culoarea lor specifică alături de care se pot observa și alte culori, pentru că în mediul înconjurător nu se află culori izolate decât în cazuri foarte rare. Fantastica lume a culorilor l-a impresionat întotdeauna pe om, care a încercat să-și explice de ce obiectele sunt în culori variate, de ce nici măcar elementele naturale întâlnite pretutindeni nu au aceeași culoare. Din aceasta cauză, mulți învățați au încercat să descopere care este elementul ce contribuie la colorarea obiectelor. Pornind de la faptul că în absența luminii culorile nu pot fi percepute, oamenii de știință au ajuns la concluzia că toate culorile depind de lumină, de radiațiile electromagnetice care sunt percepute de ochiul omenesc. Descompunând lumina albă în cele șapte culori ale curcubeului cu ajutorul unei prisme de cristal, Isaac Newton a demonstrat varietatea calitativă a acestor radiații, descoperind astfel culorile spectrale.

Aceste raze percepute de ochiul omenesc se situează între segmentul razelor ultraviolete cu unde scurte și cel al infraroșiiilor, cu unde lungi. Frecvența oscilațiilor energiei electromagnetice pe secundă se află într-un raport invers proporțional cu lungimea de undă, exprimată în milimicroni, lucru ce explică diferența dintre capacitățile de radiație ale culorilor, constituind factorii principali ai unor serii de fenomene cromatice. Așa de pildă, anumite culori care iradiază mai mult, acționează mai puternic asupra tonurilor învecinate, iar culorile cu unde scurte dau o impresie de răceală- violeturi, albastruri- pe când cele cu unde lungi dau senzația de căldură- roșuri, portocaliuri, galbenuri; deosebiriile dintre puterile radiației explică de ce unele culori par că vin în față- roșu- și altele par că se retrag- albastru.

Orice lumină descompusă trebuie să dea cele șapte culori ale spectrului, însă ele nu apar prea des împreună, (doar când fasciculul străbate prisma de cristal, sau în curcubeu unde picăturile de apă ce se află în suspensie în atmosferă joacă rolul prisme); în rest, razele spectrului sunt absorbite în cea mai mare parte de corpurile luminate. Astfel, un corp ce absoarbe exact celelalte șase raze și reflectă numai albastru, ne apare de culoare albastră când fasciculul are o singură lungime de undă electromagnetică, creându-se astfel o culoare absolut pură, spectrală; cele mai dese cazuri sunt însă cele ale culorilor compuse datorate reflectării unor fascicule de lumină policromatică.

Varietatea luminozității, a „valorii”, are o mare importanță în cromatica întregului ambient, planurile drepte sau curbe întunecându-se pe măsură ce se îndepărtează de sursa luminoasă: printr-un experiment foarte simplu se poate demonstra și faptul că un corp întunecat pare mai mic decât unul identic ca formă și mărime, dar luminat, iar un disc de culoare albă așezat pe un fond negru pare cu o cincime mai mare decât același disc negru pe fond alb.

Așadar, senzația culorii depinde de trei factori:

- constituția obiectului și a suprafețelor sale ce absorb sau reflectă, în mai mare sau în mai mică măsură, unele din radiațiile spectrului;
- felul și calitățile razelor luminoase ce izbesc obiectul și se reflectă spre privitor;
- ochiul, care percepe în mod subiectiv mesajul și-l transmite creierului.

Modul de percepere a culorilor de către oameni are un rol foarte important. Totodată, este un lucru foarte dificil de știut ce culoare își reprezintă fiecare ființă umană atunci când aude numele unei culori, pentru că față de sutele de mii de nuanțe cromatice perceptibile și folosite azi vorbirea abia dacă posedă câteva zeci de denumiri de culori: roșu sau verde nu înseamnă același lucru pentru toți oamenii. Natura dominant psihică a fenomenelor coloristice face ca senzația să varieze de la individ la individ. Din cauza numeroaselor confuzii care mai dăinuie în ceea ce privește denumirile propriu-zise ale culorilor, același cuvânt poate desemna alte culori în diferite țări, în diferite domenii de activitate sau în diferite cataloage ale producătorilor de culori-fiecare din ei având propriile sale păreri, propriile sale secrete de fabricație.

Descoperind nuanțele diferite ale culorilor, cercetătorii au încercat să imite, să reprezinte în culorile pigmentare create de ei toate culorile pe care le-au observat în natură cu toate nuanțele lor pentru că natura este o fantastică simfonie cromatică la care privirile și trăirile noastre profunde vibrează sensibil. Teoretic, se pot întâlni azi până la 30.000 de culori, cu aproximativ 200.000 de nuanțe și vreo 10 milioane de variații colorate, însă ochiul nostru poate distinge doar 8-10 nuanțe din fiecare culoare.

Culoarea este o însușire cosmică a existenței noastre, prezentă în viața noastră zilnică la fiecare pas: de la buchetul de flori pe care ni-l daruiește cineva la interiorul locuinței noastre, de la culoarea mobilierului, a zugrăvelii, a covorului și a draperiilor, la culorile de pe stradă și din magazine. Toate acestea sunt însă inspirate din culorile mediului natural, culori care ne aduc în suflete bucurie sau tristețe, căldură sau răceală, liniște și prospețime sau agitație și preocupare; ele ne fac să ne simțim mai aproape sau mai departe de cineva sau de ceva, iar de felul cum le utilizăm depinde în mare măsură echilibrul, liniștea interioară și bogăția trăirilor noastre afective.

Culoarea, această expresie a oscilațiilor electromagnetice care ne influențează viața, apare pretutindeni în natură în cantități diferite. Cea mai des întâlnită culoare în mediul natural este verdele pe care îl întâlnim din belșug atât în zona temperată a pământului, cât și la Ecuator, în cea mai mare parte a anului. Bogăția în verde a tuturor zonelor de deal, de câmpie, de munte ajută psihicul uman să revină la o mai mare putere de muncă după un efort îndelungat, să regenereze, să se echilibreze pe plan nervos după activități ce necesită o mare încărcătură pe plan psihic. Din această cauză, omul zilelor noastre își caută deseori refugiul în natură și încearcă să păstreze cât mai multe colțuri naturale, neindustrializate, să creeze pretutindeni mediul impregnat de ecologic.

Deși este o culoare care modifică senzorial percepția luminii exterioare, roșul apare în procent mai mic în natură. Prin intermediul acestei culori, pomii și arbuștii parcă ne

atenționează că li s-au copt fructele- cireșele, vișinele, căpșunile, zmeura- și trebuie valorificate, că poienile și grădinile s-au împodobit cu flori ce trebuie observate, admirate și mirosite; uneori, această culoare încearcă să ne ferească de pericolele inerente ce apar pretutindeni: în păduri, ciupercile otrăvitoare își etalează pălăriile roșii, unii șerpi veninoși au dungii frumos colorate și în roșu, broaștele veninoase au o parte a corpului de această culoare. Toate acestea însă pălesc în momentul în care ființa umană contemplă apusurile și răsăriturile soarelui sau admiră aurora boreală la poli.

Galbenul, cu toate nuanțele sale, este destul de des întâlnit în mediul natural. Pentru că solul are și el o ușoară nuanță de galben, majoritatea animalelor au o mare nevoie de a se ascunde de dușmanii lor, de aceea blana și penajul acestora are – în mare măsură – nuanțe de ocru, galben-roșcat, maro, galben, care le ajută să-și ducă viața în acest mediu natural.

Văzut de la o mare înălțime, pământul ne oferă nuanțe ale galbenului și prin lanurile coapte de grâu, floarea-soarelui, porumb, prin culoarea deșerturilor, precum și toamna, prin multitudinea de galben-roșcat, maro-roșcat, ocru cu care natura își împodobește copacii din păduri și din livezi. Chiar Soarele și Luna folosesc această culoare pentru a se arăta muritorilor în nopțile senine sau în zilele toride de vară.

Albastrul este culoarea pe care o întâlnim în cea mai mică măsură în mediul natural. Deși ochiul nostru receptează întinderi uriașe de apă care- datorită cerului oglindit în apă- capătă această culoare, albastrul este întâlnit în corola florilor, în penajul păsărilor, la o parte din locuitorii permanenți ai mărilor și oceanelor. Cu toate acestea, ochiul receptionează cerul albastru și apa de culoarea cerului; chiar munții, pădurile, locurile care se văd în depărtare capătă nuanțe diferite de albastru. Tot așa, omul vede zăpada perfect albă sau albăstruie din pricina unor fenomene de refracție, chiar dacă aceasta e constituită din cristale mici și este transparentă; privită sub un cer cenușiu, zăpada pare foarte albă iar cerul foarte întunecat, deși luminescența cerului este incomparabil mai mare decât a zăpezii. În condiții de luminozitate scăzută, sensibilitatea ochiului e mai mare la tonuri albastre. La reducerea treptată a luminii se observă că întâi se întunecă roșurile care dispar, apoi, devenind practic negre, iar cele mai închise albastri devin foarte luminoase, deși lumina este mai slabă.

Varietatea culorilor zilei (de la razele violete ale zorilor la gama de roșuri ale răsăritului și până la lumina albă a amiezii), a culorilor specifice anotimpurilor (de la verdele crud primăvărat la paleta intensă a verii și cromatica fructelor pârguite, la toamna aurie plină de roadele policrome și până la alb-cenușiu iernii decorat de trunchiurile negre ale copacilor), albastrul cerului și verdele mării, argintul lunii și spectrul coloristic al curcubeului, toate au dat oamenilor excelente repere de orientare, de cunoaștere a cromaticii lumii.

Pornind de la multitudinea de culori și de nuanțe ale acestora observate în natură, numeroși pictori au încercat să găsească nuanțe de culori pigmentare care să aducă în conștiința celor ce privesc operele colțul de natură, animalul reprezentat. Pentru unele din aceste culori ei nu au găsit denumiri specifice, de aceea au ales nume absolut subiective, cu referire directă la elementul natural unde se găsește această culoare: „burtă de ciută” (alb-roșcat), „gâtlej de porumbel” (o combinație de culori irizate greu de definit), „roz-pembe”, „roz-bombon”, „coapsă de nimfă” (roz ivoriu), „obraz zgâriat”, „mămuță murind”, „văduvă înveselită”, „verde Nil” (un verde cenușiu deschis). Chiar și cele mai cunoscute denumiri rezultate din comparații directe sunt discutabile, pentru că persoane diferite pot recepta diferit o culoare când îi aud numele - trandafiri, portocaliu, violet, mov, piersiciu, vinețiu, heliotrop, liliachiu, tabac, galben-lămâie, verde-pai- mai ales că liliacul, trandafirii, piersicile, paiul, frunza de tutun pot avea, în mod obișnuit, nenumărate nuanțe. Și mai arbitrar aleși sunt și alți termeni ca: gri arctic, gri-nor, gri-ceață, gri-Buhara, albastru-gheață, albastru-mandarin, galben imperial, verde-Solent, albastru-Marmara, verde-rață sălbatică, tango, Sahara, albastru Milano. Putem astfel ilustra marea varietate de nuanțe întâlnite în natură, această multitudinea de culori neavând – în nicio limbă pământeană – atâtea cuvinte care să ne ajute pe noi, oamenii, ca în momentul în care auzim denumirea unei culori să ne-o putem închipui într-un singur fel, să nu mai intervină nicicând subiectivitatea.

Această lume a culorilor nedefinite încă prin cuvinte lasă frâu liber imaginației oricărui individ, îmbiind la creativitate și îndemnându-ne, totodată, să asociem întotdeauna culorile din artă, din mediul artificial ce ne înconjoară, cu culorile din natură care oferă tuturor creatorilor de artă atât surse de inspirație cât și un mod plăcut de a analiza și înțelege pe deplin lumea înconjurătoare, universul în totalitatea lui.

Culoarea în societate

Omul a simțit dintotdeauna nevoia culorii, de aceea de mii de ani și-a înfrumusețat viața folosind culoarea din abundență. Din cele mai vechi timpuri, el a început să le folosească, dar a căutat și să le afle secretul; atribuind culorilor puteri magice și punând astfel bazele simbolisticii, îndepărtații noștri strămoși își vopseau și corpul și obrazul cu roșu, alb și negru, așa cum a procedat cea mai mare parte a populației primitive.

În secolul al V-lea î.Hr. grecii pictau pe obiectele din ceramică apelând doar la patru culori: alb de cretă, ocru galben, ocru roșu și negru, iar egiptenii descoperă cu mult înainte faianța din cuarț și sticlă pe care o colorează divers, atât în tonuri roșcate, crem sau negricioase cât și în tonuri verzi sau albastre, într-o gamă ce se întinde de la verde deschis până la indigo

închis. Grecii colorau violent arhitectura, aplicând vopseaua de culoare roșie sau albastră peste piatră sau marmură; culoarea împodobează atât interiorul cât și exteriorul, fiind una dintre cele mai puternice modalități de decorare a suprafețelor arhitectonice. La fel de colorata era tot mediul ambiant atenian: haine, draperii, pânzele corăbiilor, rogojini, harnașamente, podoabe.

Etruscii colorau construcțiile atât pe dinafară cât și înăuntru, cu roșu, albastru, brun, ocră și alb.

În Egipt și în Mesopotamia au fost realizate primele ansambluri urbanistice dominate de coloristică, într-o gamă variată de roșu, galben, ocră, trandafirii, albastru, negru și alb. Palatele asiriene și babiloniene erau mai strălucitoare fiindcă se foloseau tencuieli colorate, ceramică smălțuită, policromă, într-o gamă bazată pe contrastul dintre fondurile albastre.

Viața aristocrației în vremea Regatului nou egiptean- până în 1085 î.Hr.- atinge o bogăție și un rafinament cu totul deosebite: mobilierul era încrustat cu aur și fildeş, cu jasp, lapis-lazuli (sau faianță albastră); scaunele erau acoperite cu perne și țesături brodate cu fir de aur și argint, iar interiorul palatelor strălucea de materiale colorate, pe când în grădini își desfășurau gama coloristică arbori și flori exotice, lacuri artificiale, pești exotici. Costumul egiptean devine- în această perioadă- foarte bogat croit, cu multe falduri din materiale combinate, colorate în alb și brodate cu fir de aur. Carele, litierele, armele erau viu colorate, aurite și încrustate cu metale și pietre prețioase. Tehnica vopsirii diferitelor materiale- piei, țesături, împletituri- se bazează pe culorile albastru, purpuriu și roșu-stacojiu, galbenul din rădăcină de lotus, negri și brunuri din diferite scoarțe și rădăcini de copaci, Antichitatea fiind o epocă de dezvoltare a tehnicii culorilor.

Evul Mediu continuă tendințele romane, restrângând policromia arhitecturii la interior cu unele excepții ce se întâlnesc în arhitectura populară europeană, precum și în cea bisericască din Răsărit, pictura realizată în aceste interioare însemnând o mare experiență cromatică; nicio biserică nu era considerată terminată dacă nu era pictată în interior; la baza zidurilor, ca un fel de lambriu, apăreau suprafețe în tonuri brune, roșii sau negre, încadrate cu chenare galbene, verzi sau ivory; părțile superioare ale pereților erau tencuite în alb sau alb-gălbui și pictate în tonuri brune, în ocru roșii și negre. Sculptura era de asemenea colorată: fondurile erau roșii sau aurii-verzi, iar părțile reliefate erau patinate cu galben, negru, verde sau ocră. O mare experiență cromatică au făcut-o și meșterii vitralieri care au realizat vitralii de o rară frumusețe. Tabloul cromatic al Evului Mediu european se regăsește în mai toată creația coloristică a epocii, în ambianța vieții zilnice: de la stofe și ceramică până la arme și mobilier, de la smălțuri la miniaturi și icoane. În ansamblu, principalii coloranți folosiți în arta medievală au fost: alb de plumb, sinopia și alte pietre roșii sau brune ce se aduceau din Orient, miniul, cinabru, orselul (roșu de licheni), roșu indian, ocru roșii și brune, giallorino (galben de Napoli), pământuri galbene și verzi, albastru de munte, de malț, ultramarin, natural și artificial, de asemenea indigoul natural, un violet obținut din coșenilă, negri de fum și de origine organică, precum și multe alte culori neidentificate perfect la analize dar care erau obișnuite pentru veacul respectiv. Cu ajutorul acestor culori pigmentare paleta europeană s-a diversificat, tonurile dominante fiind: aurul galben, brunul- roșu deschis și diferitele nuanțe de verde până la cele albastre, iar tonurile secundare trandafirii-purpuriu, violetul-purpuriu deschis, albastrul deschis. Ornamentația exterioară era colorată mai intens în culori roșii aprinse, verzuri crude, ocru galben spre portocaliu, negru și alb curat și mai rar albastru pentru a putea echilibra lumina vie a zilei.

O gamă coloristică mai largă s-a utilizat în smălțurile obiectelor bisericesti: albastrul în trei nuanțe- foarte închis, ceruleum, deschis- roșu cu patru nuanțe- purpuriu, roșu translucid, roșu viu și opac-, verdele cu două nuanțe- albastre și gălbui- și galbenul; între albastru și galben apare întotdeauna ca o linie de demarcație verdele.

Culorile cu care oamenii s-au împodobit în toate timpurile i-au ajutat pe aceștia să găsească în fiecare epocă modalitatea de a exprima nuanțat starea de spirit respectivă. În

Renaștere, când erau prețuiți oamenii activi, curajoși, se purtau haine în culori vii, primare, mai ales roșu aprins; dimpotrivă, în epoca Contrareforme, a misticismului, coloritul s-a stins reducându-se la negru, alb, auriu. În îmbrăcămintea de sărbătoare și de paradă domină roșul, alături de care albul ocupa un loc important, fiind considerată culoarea festivă uniformă. La juxtapunerea culorilor în vestimentație este admisă orice combinație, fiind des întâlnite combinațiile roșu-albastru, albastru-violet; negrul, mai ales catifeaua neagră, reprezintă fastul trufaș agreabil epocii, indiferența orgolioasă față de multitudinea de culori vii din jur. Albastrul și verdele sunt aproape inutilizabile în îmbrăcămintă fiindcă erau considerate culori ce simbolizau dragostea, iar față de galben și castaniu se manifestă o adevărată aversiune; în secolul al-XVI-lea combinațiile de culori deosebit de îndrăznețe au dispărut, se observă o rafinare a simțului culorilor și, deci, o creștere generală a nivelului spiritual.

În societatea arhaică rurală din toate țările culorile capătă- în Evul Mediu- și un rol medical; după părerea înaintașilor noștri, o stare de fierbințeală (roșie) se putea trata cu ajutorul unor obiecte de culoare roșie: pături, basmale, pânză, toate roșii, și se bea o fiertură de foi de mac roșu, iar hepatita (gălbănirea) se vindeca cu morcov, gălbenele, lumânărică, rostopască, lămâie, ceară.

Secolul al-XVIII-lea, secolul luminilor, este caracterizat printr-un proces susținut al cunoașterii și folosirii culorilor. În această epocă de evaziune în natură, de pastorale de salon, petalele florilor, aripile fluturilor își împrumută coloritul pastelat întregii ambianțe; se dezvoltă mult boiangeria și producția de coloranți datorită nașterii chimiei moderne, deci apare și o nouă tehnologie a vopsitului lânii și a celorlalte țesături; prin această nouă modalitate de vopsire se caută noi nuanțe, mai vii, mai luminoase. Se folosesc foarte mult și coloranții vegetali, mai ales cei aduși din America, cu care se prepară negruri, ruginiuri, culoarea pielii de căprioară, cu ajutorul acestor coloranți realizându-se o armonie cromatică echilibrată, lipsită de stridențele pe care le aduc apoi substanțele chimice. În această perioadă se descoperă o mare varietate de nuanțe ce crește vertiginos ca număr datorită nevoii din ce în ce mai mari de culori a lumii moderne, ajungându-se la prepararea mai multor zeci de substanțe colorate- solide, lichide și gazoase- ce acoperă, practic, tot spectrul cu noile tonuri descoperite, intense, strălucitoare, de o rară frumusețe.

La începutul secolului al-XIX-lea se face chiar stabilirea unor similitudini între lumea sunetelor și cea a culorilor, pe baza relațiilor armonice dintre acestea; astfel, culoarea se află în corelație cu sunetul: roșu-aprins cu trompeta, roșu-trandafiriu cu oboiul, purpura cu cornul de vânătoare, galbenul cu clarinetul, verdele cu vocea omenească, albastrul ultramarin cu viola și vioara, indigoul cu violoncelul, violetul cu fagotul, iar desenul colorat cu un concert de pian.

În societatea actuală oamenii manifestă o preferință deosebită pentru mediul ambiant variat colorat, unde întâlnim combinații cromatice în care culorile se înfruntă sau se exaltă, se resping sau se armonizează, având diferite influențe asupra personalității umane. Pentru că producția culorilor este orientată îndeosebi spre ridicarea calitativă a mediului, omul spectator face loc treptat omului artizan și fabricant al universului său, care încearcă să aranjeze în jurul său culorile ce-i hrănesc sufletul și îi încântă ochiul, fără să despartă nevoia de echilibru cromatic de nevoia de foame și sete, de odihnă și recreere, de întreaga sa trăire fiziologică și psihologică. De felul cum sunt colorate și de reliefurile suprafețelor din mediul urban, a suprafețelor arhitectonice, de culoarea mobilierului, a hainelor și a tuturor lucrurilor ce ne înconjoară, de culoarea străzilor și a vehiculelor depinde cum vedem și cum ne simțim, cum muncim și cât de repede obosim.

În locuințe, birouri, ateliere și laboratoare cele mai folosite combinații cromatice care creează un mediu ambiant mai liniștitor sunt cele dintre diferitele ocruri și verzuri deschise, această paletă de ocruri cu verde cunoscând o nesfârșită varietate, în funcție de o serie de factori: vârsta, structura temperamentală, gusturile și deprinderile oamenilor, precum și destinația încăperii. Ceea ce contează cu adevărat nu este culoarea, ci efectul produs de combinația

culorilor, de dozarea lor, pentru că locuința, mediul, trebuie să ofere omului acea oază de popas odihnitor după ritmurile rapide în care se lucrează sau se creează.

Nevoia de liniște este cu atât mai mare în cazuri deosebite, în locuințe deosebite, cum ar fi spitalele, sanatoriile, de aceea cromatica acestor spații are o mare influență asupra societății; deși albul imaculat al spitalelor este propice menținerii curățeniei, el este obositor, de aceea este înlocuit acum cu armonii de verde deschis, pastelat, cu albastruri foarte deschise sau verde-albăstrui foarte deschis; pentru camerele orientate spre nord se recomandă tonuri luminoase de trandafirii, ca piersica, pentru cele dinspre sud tonuri albastre și verzi ceva mai închise, în saloanele convalescenților-culorile calde, iar pentru bolnavii cronici- culorile reci.

Un alt spațiu de însemnătate socială în care culoarea influențează puternic personalitatea umană de la o vârstă fragedă este școala, unde trebuie să se asigure permanent-alături de lumină suficientă- un colorit stenic, vesel și variat: plafoanele trebuie să fie albe deoarece colorate pierd din lumină și distrag atenția, iar pardoseala și mobilierul trebuie să fie din lemn natur, curat, care reflectă aproximativ 25% din lumină; cele mai potrivite culori pentru sălile de clasă sunt: verde- albăstrui în licee și săli de lectură și culoarea piersicii la școlile primare și gimnaziale. Pereții trebuie colorați în tonuri mai închise la partea inferioară și tonuri mai deschise la partea superioară; peretele din față ar necesita să fie colorat în verde sau albastru de luminozitate mijlocie cu porțiunea inferioară într-o nuanță mai închisă.

În cadrul procesului de învățământ culoarea mai are și alte funcții importante: de la cromatica manualelor, a hărților, schemelor, diagramelor, până la cea a materialelor didactice; prin marea ei putere, culoarea contribuie în mod hotărâtor la obținerea unor rezultate mai bune în cadrul activității de învățare, de aceea ea trebuie să fie nelipsită din sistemele de educație vizuală începând chiar de la debutul școlarității, când copilul preferă jocul cu formele și culorile.

În societatea actuală un rol deosebit de important îl are și cromatica obiectelor care înfrumusețează mediul ambiant. În general, culorile obiectelor pot fi clasificate în două mari categorii:

- prima cuprinde culorile specifice materialelor, culorile naturale- a pietrelor, marmurei, ceramicii, sticlei, pieilor și blănurilor, a împletiturilor de nule;
- a doua categorie cuprinde obiectele ce se colorează sau se vopsesc: masele plastice, sticla colorată, obiecte vopsite cu pensula sau pistolul după ce au fost fabricate.

Evoluția gustului estetic al publicului nu se poate vedea cu precizie, deci niciodată nu se vor putea stabili reguli absolute ce trebuie respectate, însă se observă o mai mare preferință pentru culorile simple, deoarece ele constituie baza de la care se poate ajunge la armonii; astfel, un succes mai mare în colorarea obiectelor îl au armoniile verde- galben și roșu- galben, cuplul roșu- verde neoferind un adevărat confort vizual decât cu anumite contraste; grupurile de culori albastru- portocaliu și galben- portocaliu sunt uneori obositoare din cauza luminozității și vioiciunii portocaliului, iar armonia albastru- roșu, când este prea puternică, obosește ochii celor foarte sensibili, grupul violet- galben fiind mai des folosit. Culorile obiectelor și ale ambalajelor în care multe lucruri sunt prezentate consumatorilor îi pot stimula pe aceștia să le achiziționeze sau să le respingă. Există și preferințe coloristice naționale- ca în China unde obiectele albe sau albastre se vând greu, pentru că sunt culorile doliului, pe când obiectele în care întâlnim o gamă variată de violeturi, indigouri, verde, galben, portocaliu sunt mai mult căutate; în Africa de Sud sunt mult folosite culorile vii- roșu strident și galben luminos- pe când neculorile și verdele sunt rar folosite; în Anglia sunt preferate culorile mate, neagresive, pe când italienii și spaniolii folosesc cu mai mare plăcere vestimentația și obiectele în culori vii, luminoase, aceste obișnuințe observându-se și în cromatica tuturor costumelor populare: culorile vii intervin în îmbrăcămintea tinerească, în cea feminină mai ales, fiind cerută de „elanul vârstei”. Cu toate acestea și ele sunt foarte diferite de acelea ale tinerilor din alte țări, chiar dacă facem o comparație numai cu țările vecine: în Bulgaria sau în Ungaria roșul și

verdele se întâlnesc frecvent în diferite nuanțe , care de care mai izbitoare, pe iile fetelor, iar la noi ele sunt întotdeauna stinse, cu culori închise ce au nuanțe mai domolite și dau o notă de rafinament prin albul specific costumului popular românesc, iar costumele populare bărbățești sunt și ele mai sobre.

Culorile acționează și în conformitate cu asociațiile pe care le impune omului experiența sa de viață, existând astfel o întreagă accepție a culorilor, mai ales la alimente, care ne dau certitudinea gustului: bomboanele de ciocolata nu pot avea glazură verde, frișca nu poate avea culoarea gri-închis- albastrui, iar cireșele din zahăr nu pot fi albastru- violet.

Multor obiecte le lipsește una din culorile primare sau secundare, acest lucru ducând la efecte psihologice mai puțin cunoscute: cel ce admiră un obiect albastru înregistrează inconștient absența roșului și a galbenului, ceea ce generează o anume presiune, o lipsă de forță vitală. În astfel de situații, albastrul închis sugerează nevoia de căldură afectivă, galbenul- nevoia de noutate, albastrul- verzui- nevoia de lumină și siguranță, iar galbenul-roșcat definește un spirit cuceritor.

Orice creație cromatică, indiferent de natura produsului la care o întâlnim, are în mai mare sau în mai mică măsură și caracteristici estetice, de aceea trebuie realizată o bună educație estetică de la cea mai fragedă vârstă, educație care înfrumusețează existența oricărei ființe umane. Admirabila coloristică a covoarelor, a țesăturilor și cusăturilor moldovenești, maramureșene sau oltenești, acordul dintre forma și culoarea ceramicii populare românești, pictura medievală realizată pe pereții multor mănăstiri- de la Voroneț până la Horezu, arta românească modernă și designul ambiental și vestimentar își pun mereu amprenta pe viitoarele generații de artiști care, dacă vor reuși să filtreze prin suflet toată policromia acestui „picior de plai”, pot da vieții un buchet neprețuit de lumină și culoare, un mod mai plăcut de percepere a lumii exterioare.

POLUAREA FONICĂ

Prof. Giurgea Gabriela

Sunetele fac parte integrantă din viața noastră, cu ajutorul lor putem comunica, putem fi avertizați în cazul unor pericole, obținem informații sau nerelaxăm ascultând muzica preferată. Din punct de vedere fizic, sunetele reprezintă „vibrații ale particulelor unui mediu capabile să producă o senzație auditivă”. Sunetul este o formă de energie fizică creată de obiectele care vibrează. Aceste vibrații se transmit sub forma unor unde de presiune crescută sau scăzută care iradiază de la suprafața obiectului. Aceste unde constituie stimuli fizici pentru ureche. Sunetul se propagă sub formă de unde elastice numai în substanțe (aer, lichide și solide) și nu se propagă în vid.

Atunci când auzim ceva, de fapt urechea este atinsă de vibrațiile unduitoare ale presiunii atmosferice. Urechea transformă undele sonore în impulsuri electrice, pe care le transmite mai departe, la creier, care la rândul său decodifică semnalele. Urechea se obișnuiește treptat cu sunetele, iar cu timpul învățăm și sensul acestora.

Dimensiunile fizice ale sunetului sunt:

- Frecvența (se măsoară în Hz)
- Intensitatea (se măsoară în Belli, mai frecvent în subunități, respectiv decibeli, dB). Pentru om, limita medie de suportabilitate este de 65dB, iar intensitatea maxim tolerabilă este în jur de 80-100 dB, dar ea variază în funcție de frecvență.

Scara de sunete audibile este de la 0 la 140 dB. Nivelul de 20-30 dB este inofensiv pentru organismul uman, acesta este fondul sonic normal. Sunetul de 130 dB provoacă senzația de durere, iar de 150 dB este insuportabil. Un frigider produce un zgomot de max. 20 dB, un aspirator - 50dB, un autocamion - 90dB, un avion cu reacție la decolare - 106 dB, o motocicletă în demaraj - 110 dB, o orchestră de jazz - 112 dB.

Există însă în jurul nostru și multe sunete neplăcute sau nedorite, denumite în mod obișnuit **zgomote**. Alături de alți poluanți, zgomotul în anumite situații devine factor de disconfort mergând până la a reprezenta un potențial pericol pentru starea de sănătate a persoanelor expuse.

Zgomotul este o suprapunere dezordonată a mai multor sunete.

Este produs din surse naturale, dar mai ales antropice (utilaje, mijloace de transport, aparate, oameni etc).

Deși suntem în permanență înconjurați de sunete, atât la locul de muncă cât și în oricare alt loc, în majoritatea cazurilor ne putem desfășura activitatea ignorând zgomotul ambiental. Dar odată cu creșterea nivelului zgomotului, acesta devine un factor poluant care dacă este permanent, influențează negativ nivelul de performanță profesională, fiind de foarte multe ori cauza oboselii, nervozității sau a diminuării cantitative și-sau calitative a calității activității prestate.

Poluarea fonică sau sonoră constă în sunete produse de activitatea umană sau utilaje, mașini care afectează sau dezechilibrează activitatea omului sau animalelor.

În orașele moderne, în special în metropole, cauza principală a poluării o constituie traficul rutier, în continuă creștere, cauzat atât de creșterea numărului de vehicule cât și de viteza acestora.

Pe autostrăzi de multe ori nivelul zgomotului depășește 80 dB. Nici localitățile mici nu sunt ferite de poluarea sonoră atunci când sunt străbătute de artere de circulație importante.

Poluarea fonică este una dintre cele mai mari probleme cu care se confruntă europenii la ora actuală, alături de poluarea atmosferică și managementul deșeurilor.

Conform unor statistici ale Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), jumătate din europeni trăiesc într-un zgomot permanent, iar o treime suferă de insomnii din cauza poluării

sonore. Nu doar poluarea fonică stradală este deranjantă, dar și cea produsă de obiectele electrocasnice din gospodărie sau de vecinii gălăgioși.

În statele europene circa 40% din populație este expusă zgomotului produs de traficul rutier cu o intensitate de 55dB și 20% zgomotelor de peste 65 dB.

Dacă se iau în considerare toate zgomotele produse de transporturi, atunci peste 50% din populația Europei nu are confortul sonor normal la domiciliu și 30% din populație este afectată în timpul nopții.

Traficul, indiferent sub ce formă se găsește el, este, se pare, cea mai mare formă de amenințare de poluare sonoră.

Traficul din orașe, traficul naval, deasupra și pe sub apă este dăunător omului dar și animalelor acvatice, care comunică prin sunete ce se pot confunda cu sunetele provenite de la detectoarele cu ultrasunete.

Traficul urban este principala componentă a zgomotului din orașe.

Pe parcursul unei zile se înregistrează trei maxime ale nivelului de zgomot, la orele 6-7, 12 și 18-19. Mașinile de puteri mari, motocicletele, motorele și scuterele produc cele mai mari zgomote.

În țara noastră, Bucureștiul este cel mai zgomotos oraș, având cea mai mare pondere, circa 85%, din populație expusă la poluarea fonică. Capitala este urmată de Constanța cu 76% din populație afectată de zgomotele puternice și de Cluj cu 64%. La polul opus topului de mai sus, cel mai liniștit oraș este Iași, cu doar 16% din populație afectată de zgomot.

Bibliografie:

http://ec.europa.eu/environment/basics/health-wellbeing/noise/index_ro.htm

http://www.academia.edu/11355459/POLUAREA_FONICĂ

Mândri de satul nostru

Înv. Ungureanu Gabriela

În data de 6 noiembrie, am participat, cu mare emoție, la o activitate care a adunat, mai întâi la biserică, apoi la Căminul Cultural din Vadu-Părului, o parte însemnată a comunității noastre.

Nucleul acestei acțiuni a fost, și de această dată, doamna Gheorghe Ioana, care a lansat a doua ediție a monografiei satului nostru - „Satul Vadu-Părului de-a lungul veacurilor” - o cercetare plină de istorie locală, cu o mulțime de date din viața oamenilor de atunci și de acum, pe care am ascultat-o cu mic, cu mare, cu „sufletul la gură”, așa cum foarte mulți dintre noi am ascultat-o pe doamna Gheorghe la orele de istorie, în timpul gimnaziului. Are doamna profesoară un dar de a reda fapte și evenimente istorice, că ai senzația că te întorci în timp și participi efectiv la cele povestite!

Dacă la prima ediție a monografiei am fost impresionată de activitatea domnului Radu, fost profesor și director al școlii, de meticulozitatea și conștiinciozitatea în organizarea tuturor lucrurilor legate de școală, de această dată m-a înduioșat imaginea unor rânduri scrise stângaci pe spatele unei fotografii trimisă de pe „front” de un soldat, părinților. Țigău Stelian - numele expeditorului nu mi-a spus nimic, inițial, dar când doamna Gheorghe ne-a spus de „nea Călă” inima mi-a tresărit. L-am cunoscut și eu! Stăteam pe aceeași stradă.

Sunt sigură că, în timpul prezentării, fiecare dintre cei prezenți în sală a avut o astfel de trăire, fie auzind numele unor înaintași sau a unor locuri din sat, fie rememorând amintiri din timpul copilăriei, al școlii! Pentru că, da, doamna profesoară ne-a povestit despre evoluția bisericii, a școlii, despre primărie și despre oameni buni, gospodari, drepecți, legați de aceste locuri, care au făcut totul pentru binele comunității, care au lăsat ceva în urma lor și care merită pe deplin cinstirea noastră!

Motto-ul sub care s-a desfășurat evenimentul din noiembrie a fost: „Să ne cunoaștem rădăcinile și să nu uităm înaintașii și tradițiile!”

Recunoștință, stimată doamnă, pentru că, prin întreaga activitate didactică și de cercetare, ați reușit să ne faceți mândri de satul nostru! Vom răsfosi lucrarea dumneavoastră ori de câte ori vom simți să ne întoarcem la rădăcini, la adevărate valori! Nu ne vom uita înaintașii, le vom povesti copiilor și nepoților despre ei, încercând mereu să fim la înălțimea acestora!

PAGINA DE SPORT

DAVID POPOVICI – „Racheta românească”

Căpățîină Bogdan, clasa a VIII-a

Am aflat despre David Popovici în această vară. M-a impresionat prin rezultatele sale! 18 ani și 18 medalii într-un an! (Și mai are o competiție în această lună, deci numărul s-ar putea să crească...)

David Popovici este un înotător român, specializat în stilul liber. Este campion mondial și european în 2022 la 100 de metri și la 200 de metri în stil liber. David Popovici a devenit cel mai tânăr campion mondial la proba de 200 m liber masculin și unul dintre cei mai tineri campioni mondiali masculin din istoria înotului. El deține recordul mondial la seniori și la juniori la proba de 100 m liber, precum și recordul mondial la juniori, la 200 m liber.

Popovici a revoluționat natația la nivel mondial. A împlinit 18 ani în septembrie, dar numele său a făcut înconjurul lumii înaintea majoratului.

Anul 2022 a fost unul extraordinar pentru cel cunoscut deja ca „Racheta românească”, iar data de 20 iunie 2022 e una specială: este ziua în care, la doar 17 ani, David a devenit primul campion mondial la natație în bazin mare, ce provine din România. Până atunci, țara noastră a obținut doar două titluri mondiale, realizate de fetele „de aur” Tamara Costache (1986 – 50 m liber) și Diana Mocanu (2001 – 200 m spate).

Tânărul legitimat la Dinamo a câștigat medalia de aur în proba de 200 de metri liber din cadrul Campionatelor Mondiale de seniori de la Budapesta. Momentul a fost special și pentru că a reușit un record mondial la juniori, cu 1:43.21, ceea ce a reprezentat și al patrulea timp din istorie la seniori.

Interesant este și că Popovici s-a calificat în finala respectivă cu cel mai bun timp, 1:44.40, care a consemnat un record la juniori, iar 1:43.21 reușit în finală, a însemnat și faptul că și-a bătut propriul record.

Și David nu s-a mai oprit din a „străluci”. Până la 1 septembrie a stabilit opt dintre cei mai rapizi zece timpi în cursele de 100 de metri liber.

De asemenea, e singurul înotător care deține titlul, la juniori și seniori, în probele de 100 și 200 de metri liber, dar și unicul care a cucerit titlurile respective, junior și senior, în același an.

„Racheta românească” a reușit în 2022 să câștige zeci de medalii și în acest ritm se va putea vorbi despre cel mai bun înotător al tuturor timpurilor. Din câte se pare, Popovici are și un ritual înaintea curselor: nu discută cu părinții săi și probele le pregătește doar cu antrenorul.

David Popovici a triumfat și la Campionatele Mondiale de juniori de la Lima, din Peru, la Campionatele Naționale de înot în bazin scurt (25 de metri) de la Otopeni și pentru el va urma Campionatul Mondial de înot pentru juniori în bazin scurt de la Melbourne, competiție ce se va desfășura în perioada 13 -18 decembrie.

Cum a început David Popovici să practice înotul?

Totul a început în bazinul de la Complexul Național Sportiv „Lia Manoliu”, din București, după ce un medic ortoped le-a recomandat părinților că este cel mai bun sport pentru a-i corecta lui David unele probleme ale coloanei vertebrale.

A fost inițiat în tainele înotului de Bogdan Stroe și Bogdan Manea, a urmat Doina Potolea, iar Adrian Rădulescu i-a desăvârșit tehnica. Au apărut recordurile naționale la categoria sa de vârstă, iar în 2019, la Festivalul Olimpic al Tineretului European de la Baku, a venit medalia de aur la 100 m liber, cu record național la categoriile de vârstă de 15, 16, 17 și 18 ani. Plus două medalii de argint, la 50 și 200 metri liber.

2020 a însemnat titluri naționale de seniori la 100 și 200 metri liber, și 200 metri mixt, iar 2021, la Campionatele Europene de la Budapesta, în calificările probei de 100 metri liber, a coborât timpul sub baremul pentru Jocurile Olimpice Tokyo 2020 și a obținut biletul pentru JO din Japonia.

Ce medalii a câștigat David Popovici în 2022:

Aur la Campionatul Mondial de seniori – 100 m liber

Aur la Campionatul Mondial de seniori – 200 m liber

Aur la Campionatul European de juniori – 50 m liber

Aur la Campionatul European de juniori – 100 m liber

Aur la Campionatul European de juniori – 200 m liber

Aur la Campionatul European de juniori – 4×100 m liber

Argint la Campionatul European de juniori – 4×100 m liber mixt

Aur la Campionatul European de seniori – 100 m liber

Aur la Campionatul European de seniori – 200 m liber

Aur la Campionatul Mondial de juniori – 100 m liber

Aur la Campionatul Mondial de juniori – 200 m liber

Aur la Campionatul Mondial de juniori – 4×100 m liber

Argint la Campionatul Mondial de juniori – 4×100 m liber mixt

Aur la 400 metri liber la CN de înot în bazin scurt (25 de metri) de la Otopeni

Aur la proba 100 metri liber la CN Înot în bazin scurt de la Otopeni

Aur la proba 200 metri liber la CN înot în bazin scurt de la Otopeni

Argint la 100 metri mixt la CN înot în bazin scurt de la Otopeni

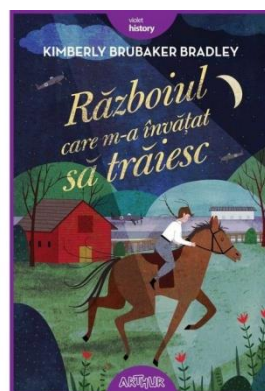
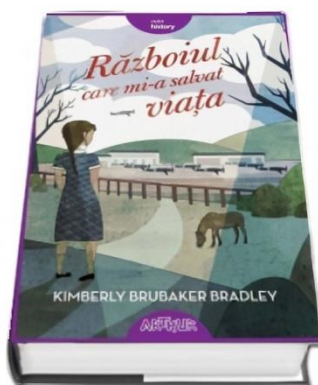
Argint la 100 metri fluturare la CN înot în bazin scurt de la Otopeni

Sursa www.gandul.ro

INSPIRAȚIA ȘI CREATIVITATEA ELEVILOR

INVITAȚIE LA LECTURĂ

Dima Delia, clasa a VI-a

Dintre toate cărțile pe care le-am citit „Războiul care mi-a salvat viața”, de Kimberly Brubaker Bradley, m-a impresionat profund. Este un roman istoric care prezintă Anglia la începutul celui de-al doilea război mondial .

Personajul principal este Ada Smith, o fetiță de 10 ani, care are un handicap la unul dintre picioare.

Când guvernul începe să evacueze copiii din cauza amenințărilor naziste, ea reușește să plece de acasă cu fratele ei și scapă, în acest fel, de mama ei abuzivă, care o ținea prizonieră pentru că îi era rușine de ea.

Tuturor le spunea că este bolnavă și de aceea o ține închisă. Ada și fratele ei ajung la Susan Smith, la țară, o doamnă care la început refuză să îi cazeze, dar, pe parcurs, este impresionată de povestea lor de viață și îi îngrijeste ca și cum ar fi ai ei.

Într-un final, ea nu vrea să mai renunțe la ei când mama lor își amintește de ei și îi vrea înapoi.

Cartea are și continuare, "Războiul care m-a învățat să trăiesc". Chiar dacă la început, m-au impresionat foarte mult unele scene, după ce am citit și late recenzii, am reluat lectura, care m-a captivat. Mi-a plăcut cum Ada a luptat să scape din mediul rău de acasă, cum fratele ei era sprijinul ei și, mai ales cum Susan, femeia la care au fost repartizați, le-a oferit pas cu pas o familie. O familie de care ei n-au avut parte!

Dacă v-ați rătăcit printre alte cărți, vă recomand cu drag să citiți cele două volume!

SĂ NE AMUZĂM PUȚIN!

GLUME, BANCURI, CURIOZITĂȚI...

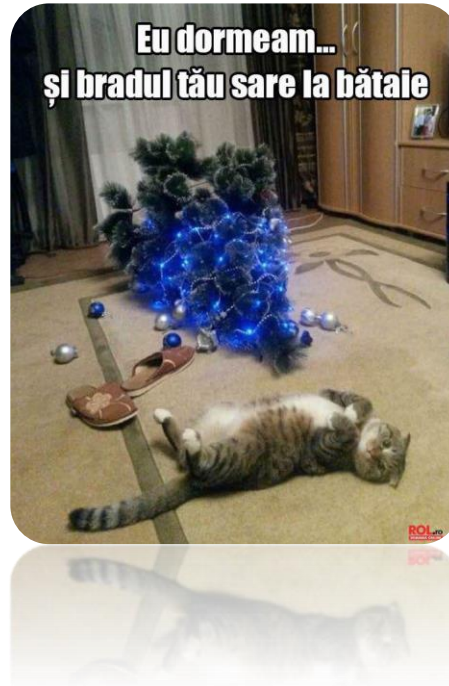

Curiozități despre Crăciun

Telea Ioana, clasa a IV-a

1. Bradul împodobit trebuie păstrat până la Sfântul Ion, pentru ca prosperitatea să abunde în casă tot anul.
2. În Norvegia, în luna noiembrie, taxele se reduc la jumătate, pentru ca oamenii să aibă mai mulți bani de Crăciun.
3. Oamenii de știință americani au calculat că Moș Crăciun ar trebui să viziteze 822 de case pe secundă pentru a putea împărți cadouri pentru toată lumea, deplasându-se cu o viteză de 1046 km/s.
4. În Islanda există 13 Moși Crăciun. Pentru copiii care au fost cuminți aceștia vor lăsa cadouri, iar celor obraznici le vor face farse.
5. Data oficială a Crăciunului a fost stabilită prima oară pe 25 decembrie în anul 350 d.Hr., de către episcopul Romei, Papa Julius I.
6. 56% dintre americani își colindă întotdeauna animalul de companie de Crăciun.

7. Primul brad artificial ar fi apărut în Germania, în secolul XIX. Acesta era confecționat din pene de gâscă vopsite în verde.

ISTORIA BRADULUI DE CRĂCIUN

Bucurică Antonia, cls. a VII a

- Sărbătoarea Crăciunului, foarte așteptată de români, umple sufletele a milioane de oameni de bucurie, fiind încărcată de tradiții și simboluri.
- Cu mireasma proaspătă a cetinei de conifere, bradul a devenit cel mai important simbol al ritualurilor de Crăciun.

- LEGENDA:

- Una dintre nenumăratele legende legate de simbolistica bradului spune că odată, în vremuri foarte îndepărtate, au pornit la drum lung trei virtuți surori (Speranța, Iubirea și Credința), căutând copacul care să le reprezinte: înalt ca Speranța, mare ca Iubirea și trainic precum Credința. După îndelungi căutări, surorile călătore au găsit bradul, pe care l-au iluminat cu razele stelelor, devenind astfel primul pom sfânt împodobit de Crăciun

IUBIREA

SPERANȚA

CREDINȚA

- Bradul este considerat un arbore sfânt pentru că vârful său se îndreaptă spre înaltul cerului dumnezeiesc, iar ramurile sale rămân permanent verzi, amintind de viața veșnică.
- Cele mai vechi datini legate de bradul de Crăciun provin din Roma Antică, atunci când locuințele erau împodobite cu un brad sau cu crenguțe de brad în timpul sărbătorilor.

- Bradul era atârnat, uneori, de tavan cu vârful în jos, obicei pe care nimeni nu l-a putut descifra până în prezent, iar până în secolul XII, brazii de Crăciun nu erau împodobiți.
- În anul 1510 apare primul brad împodobit, la Riga, în Lituania, iar în anul 1521 prințesa Hélène de Mecklenburg a adus la Paris obiceiul împodobirii bradului, după ce s-a căsătorit cu ducele de Orleans.
- În anul 1605 a fost înălțat primul brad de Crăciun într-o piață publică din Strasbourg, fiind împodobit cu mere roșii, iar în același an, la Breslau, ducesa Dorothea Sybille von Schlesian împodobește primul brad, în felul în care îl împodobim și astăzi
- Bradul de Crăciun a ajuns în Statele Unite, în anul 1749, odată cu coloniștii germani stabiliți în Pennsylvania și cu mercenarii plătiți să lupte în Războiul de Secesiune, iar în anul 1804, soldații din Fort Dearborn au tăiat brazi din pădure cu care și-au decorat barăcile în timpul sărbătorilor de iarnă, dedicate Nașterii Mântuitorului.
- În anul 1841 apare în Anglia primul brad de Crăciun, atunci când prințul Albert a dăruit un exemplar soției sale, celebra regină Victoria, și l-a instalat la castelul Windsor. În vârful bradului era instalat un înger înlocuit, ulterior, cu o stea, pentru a aminti de steaua văzută de cei trei magi veniți de la răsărit.

SURSA: [HTTPS://WWW.RADIOROMANIACULTURAL.RO/DOCUMENTAR-ISTORIA-BRADULUI-DE-CRACIUN/](https://www.radioromaniacultural.ro/documentar-istoria-bradului-de-craciun/)

Tradiția discursului de Anul Nou

Cănuță Valeria, clasa a VII-a

La fiecare început de an, ascultăm cuvintele președintelui țării, care adresează întregii națiuni câteva cuvinte. Poate vă întrebați de ce se întâmplă acest lucru... Obiceiul vine din America. În fiecare oraș, la miezul nopții, sună clopotele și sirenele, cerul este inundat de artificii și toată lumea strigă într-un glas "Happy New Year!". Anul Nou trebuie sărbătorit cum se cuvine, așa că îi este închinat un toast și se cântă „Auld Lang Syne”. La cumpăna dintre ani, președintele SUA transmite în mod tradițional Mesajul de Anul Nou, obicei preluat de majoritatea statelor lumii și având o istorie bogată. Primul mesaj al președintelui de Anul Nou a fost transmis de George Washington, nu la 31 decembrie, ci la 8

ianuarie 1790, la New York. În 1801, Thomas Jefferson a renunțat la această practică, pe motiv că era una cu tentă monarhică. De fapt, primul președinte al SUA s-a inspirat din mesajul transmis de monarhii englezi la încheierea sesiunii Parlamentului. Woodrow Wilson a reluat obiceiul în 1913 și, de atunci, doar câteva cazuri excepționale au făcut imposibilă transmiterea de către președinte a 'President's Annual Message to Congress'. În aceste cazuri, discursul a fost scris de președinte și trimis Congresului. În 1935, Franklin D. Roosevelt a schimbat

denumirea mesajului în 'State of the Union Address'. Tot atunci, s-a schimbat data transmiterii mesajului, din decembrie în ianuarie sau februarie. Obiceiul s-a păstrat și azi, mesajul fiind transmis în ultima zi de marți din Ianuarie, fără să existe o reglementare scrisă în acest sens. Mesajul Președintelui SUA i-a inspirat pe președinții multor state să își felicite compatrioții, la cumpăna dintre ani.

Sursa: <https://suntfericita.manager.ro/traditii-de-anul-nou-in-sua-canada-si-america-de-sud-2340.htm>

LA PAS PE PĂMÂNT ROMÂNESC

O zi în Ploiești, orașul lui Caragiale

Lefter Ioana, cls a III-a

În centrul orașului, Caragiale te invită să iei loc lângă el, pe o bancă! Puțin mai încolo, Muzeul Ceasului și Muzeul Petrolului, unice în țară, așteaptă să le descoperi. La hipodrom, cursele de galop și de trap au îmbrăcat iar haine de sărbătoare, în timp ce la stadionul „Ilie Oană” și nu numai, bucuria promovării Petrolului, după șase ani, în Liga 1, încă plutește în aer. Cu o istorie

impresionantă, cu bulevarde largi și cafenele ascunse printre castani, Ploieștiul are darul de a oferi vizitatorului experiențe inedite. Așa că, nu ezitați să vă opriți aici, fie doar și pentru câteva ore! Fiindcă este puțin probabil ca orașul lui Caragiale, capitala aurului negru, orașul lui Nichita sau orașul lui „Ce bei?“, cum i se mai spune, să nu vă încânte!

Eclipsat de București și de stațiunile de pe Valea Prahovei, Ploieștiul turistic respiră greu. Turiștii îl cam ignoră, poate și din cauză că investițiile și promovarea atracțiilor urbei sunt doar priorități de conjunctură. Cert e că dacă vii din agitația Capitalei la Ploiești, te surprind plăcut, în primul rând, liniștea și traficul lejer de aici, ospitalitatea oamenilor și bunătatea lor din priviri, chiar dacă îi asaltezi cu întrebări. Primul obiectiv vizat de noi, Muzeul Ceasului (despre care vom povesti într-o altă postare), aflat pe strada Nicolae Simache, nr. 1, a fost singurul pe care l-am găsit „asaltat“ de vizitatori. Micuți. Prichindei de școală. După ce l-am savurat, pe îndelete, timp de circa o oră, am plecat spre Muzeul „Casa de Târgoveț“, dispus la doar vreo 200 de metri de primul obiectiv vizitat. Aici, ghinion! Doamna care ar fi trebuit să ne fie amfitrionă, era „plecată puțin“, după cum avea să ne spună cei doi muncitori care lucrau la întreținerea superbe case ce găzduiește muzeul, construită în 1785 pentru Hagi Prodan, un negustor bogat. Am admirat exterioarele, bine întreținute și pictate frumos, dar nu ne-am putut reține un sunet de uimire când am văzut, aproape lipite de casă, un pub și o grădină de vară, e adevărat, și acestea îngrijite. Până la sosirea muzeografei, am decis să mergem în vizită la Muzeul Petrolului (detalii tot într-o postare viitoare), aflat în imediata apropiere. Interesant, incitant, trist... Prin prisma a ceea ce a reprezentat România, pe vremuri, în domeniu, și ceea ce există astăzi... Trist pentru noi a fost și faptul că, după o oră, la întoarcerea la Muzeul „Casa de Târgoveț“, deși muzeografa sosise, după spusele acelorași muncitori, nu am reușit să pătrundem în interiorul casei.

Am renunțat să mai batem la ușa închisă și am luat ca reper pentru plimbarea noastră centrul Ploieștiului, până unde am făcut mai puțin de 10 minute. Puțină lume, puține claxoane, timp de cernut gândurile și de gustat priveliștea. În Parcul Central, l-am salutat pe Nichita Stănescu, surprins pentru eternitate într-o statuie, apoi pe Caragiale, care, galant, făcuse loc pe bancă unor doamne. Am admirat florile, jocul fântânii arteziene, al adolescenților în căutarea primei iubiri. La Palatul Culturii, în holul principal, gigantic, de o frumusețe arhitectonică aparte (datorită dimensiunilor și coloanelor care îl înconjoară mai este numit „Sala pașilor pierduți” sau „Sala coloanelor”), era organizat un târg al liceelor prahovene. Am evitat aglomerația și ne-am „refugiat” la Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova, mai precis la Muzeul Omului și la Acvariu, ce funcționează în Palatul Culturii. Atât profesionalismul celor care lucrează aici, cât și exponatele și prezentările moderne au fost peste așteptările noastre.

Următoarea oprire a fost la Halele Centrale, poziționate în apropierea Catedralei Sf. Ioan Botezătorul (aflată în proces de reabilitare), ce ne-au reținut atenția prin cupola de 37 de metri, care nu este susținută de stâlpi interior, și prin turnul pătrat cu ceas. Ca și destinație, halele și-a păstrat obiectivul principal, acela de piață. Desigur, nu am ratat de admirat nici clădirea modernă în care funcționează primăria, Hotelul „Central” sau numeroasele monumente dispuse prin centrul municipiului. Din păcate, ne-am uitat mult și bine după o terasă la care să ne stingem setea, însă nu am găsit niciuna în centru. Păcat, un aspect pe care le-am trecut la capitolul negativ. De conjunctură, am preferat să ne întoarcem lângă Muzeul „Casa de Târgoveț”, unde, peste drum, reperasem Cafeneaua „Națiunii”. Curată, decentă, relaxantă. Ca și plimbarea finală ce avea să încheie după-amiaza petrecută la Ploiești, pe Bulevardul Independenței, cunoscut și ca „Bulevardul Castanilor”, principală arteră care leagă centrul orașului de Gara de Sud din Ploiești. Timp de concluzii, dar și de regrete că n-am reușit să trecem pragul altor obiective turistice de prim rang de aici, precum Muzeul I.L. Caragiale, Muzeul Memorial Nichita Stănescu sau Muzeul de Artă. Poate altădată!

Sursa Facebook - @hailadrum2022

TEHNOLOGII REVOLUȚIONARE

Drona

Ungureanu Ștefan

Din cauza războiului din Ucraina, am auzit mult mai des știri despre drone.

Oare, ce este o dronă?

Potrivit wikipedia, drona sau aeronava fără pilot este un aparat de zbor care nu are un pilot uman la bord, fiind ghidat fie de către un pilot automat digital aflat la bordul său, fie prin telecomandă de la un centru de control de la sol sau care este situat în altă aeronavă, pilotată. Dronele sunt folosite în domeniul militar, dar și în domeniul civil. Ele au la bord o sarcină utilă.

Dronele militare sunt folosite pentru recunoaștere, supraveghere, spionaj sau în scop combativ. În funcție de scop ele au ca sarcină utilă aparatură de recunoaștere sau/și arme.

Dronele civile pot fi comerciale sau de agrement. Cele comerciale sunt folosite pentru filmări (din unghiuri altfel imposibile) și măsurători ale unor suprafețe întinse (de exemplu măsurători ale recoltelor sau măsurători topografice pentru proiecte de inginerie civilă).

Dacă vrei să-ți achiziționezi o dronă, sau, poate, să-i scrii Moșului să ți-o aducă, primul lucru de care ar trebui să ții cont, este pachetul de zbor. Majoritatea producătorilor de drone vor face produsele lor disponibile în oricare dintre aceste pachete:

Ready to Fly – o astfel de dronă vine echipată cu tot ce are nevoie pentru a zbura. De cele mai multe ori, singurul lucru pe care îl ai de făcut după ce scoți drona din cutie, este să atașezi elicele și să conectezi bateriile.

Bind and Fly – cei cu mai multă experiență în domeniul dronelor ar putea să prefere să își construiască singuri telecomenzile de control. Din acest motiv, unele produse au în cutie numai drona, pe care va trebui să o conectezi la un controler personal, înainte de a începe să zbori cu ea.

Înțelegerea diferenței dintre aceste două pachete te va salva de unele dureri de cap ulterioare și, de asemenea, te ajută dacă ai un buget limitat pentru a achiziționa o dronă. Cei care cumpără o dronă pentru prima dată, vor dori întotdeauna să cumpere una gata de zbor.

De asemenea, alte caracteristici și funcții pe care o dronă le poate avea sunt:

Opțiuni avansate de control – diferitele protocoale de comunicație, cum ar fi Bluetooth sau Wi-Fi, îți permit să conectezi drona la un computer, smartphone sau tabletă.

Funcția GPS – dronele ce dispun de această funcție, știu locul de unde au început să zboare și se întorc singure la locul din care au decolat în cazul în care există vreo problemă

Navigația prin GPS – această funcție îți permite să urmărești traseul **dronei** sau să o trimiți pe un traseu stabilit anterior.

Streaming video – dronele cu această funcție afișează un flux video live pe computer, smartphone sau tabletă. Vei vedea pe ecran, exact ceea ce vede drona de sus.

- Dronele sunt foarte des folosite pentru diferite tipuri de infracțiuni, cum ar fi contrabanda de mărfuri peste graniță. Datorită faptului că unele dintre ele au o capacitate și o rază de acțiune semnificative, pot fi utilizate succesiv pentru a zbura peste frontierele de stat.
- Una dintre cele mai mari amenințări naturale la adresa dronelor în timpul zborurilor sunt păsările mai mari, care de foarte multe ori încearcă să vâneze o astfel de dronă, considerând-o a fi un inamic natural.
- Unul dintre cele mai interesante modele de drone este propus de Boeing. Gigantul american a prezentat o dronă cu anvergura aripilor de 120 m și poate sta în aer timp de 5 ani fără a fi nevoie să aterizeze.
- Cea mai mare companie producătoare de drone pentru piața de consum este o companie din China – DJI.
- Există drone care pot ridica peste 300 kg.
- Se estimează că în următorii câțiva ani, piața dronelor va crește cu cel puțin 20% pe an.

Sursa: <https://shopniac.ro/drone>

CREDINȚĂ ȘI TRADIȚIE CREȘTINĂ

Sfânta Ecaterina

Înv. Iordache Aurelia

Sfânta Muceniță Ecaterina este prăznuită pe 25 noiembrie. A trăit în timpul împăratului Maximian, la începutul secolului al IV-lea. S-a născut în cetatea Alexandriei, într-o familie nobilă. Datorită frumuseții și înțelepciunii sale, însuși împăratul Maximian își dorea să-i devină soție.

Ecaterina ajunsese să creadă că niciun bărbat nu se poate ridica la nivelul ei intelectual și din această cauză refuza să se căsătorească. Acesta este motivul pentru care mama sa decide să o ducă la un părinte duhovnicesc din afara cetății, ca să o ajute să întâlnească un tânăr care să-i devină soț. Părintele îi va vorbi de Hristos și îi va dăruia o icoană a Maicii Domnului cu Pruncul Iisus în brațe.

După această întâlnire, Sfânta Muceniță Ecaterina are două viziuni: în prima o vede pe Maica Domnului cu Pruncul în brațe. Însă pentru că nu era creștină, nu reușește să vadă fața Mântuitorului. Acest lucru îi descoperă deșertăciunea cunoștințelor și alege să primească Sfântul Botez.

În a doua vedenie, i se descoperă Hristos, care îi dăruiește un inel de logodnă, spunându-i: "Iată, astăzi te primesc pe tine mireasă Mie nestrucată și veșnică, deci să păzești tocmeala aceasta cu dinadinsul și să nu mai primești nicidecum alt mire pământesc". Ecaterina rămâne uimită când vede în următoarea zi inelul de logodnă pe degetul său. Este momentul în care

viața sa se schimbă radical. Precizăm că în acea vreme creștinii care refuzau să jertfească idolilor erau uciși. Ecaterina, văzând chinurile la care erau supuși cei care credeau în Hristos, merge la împăratul Maximian și îi spune că închinarea la idoli este o deșertăciune.

Este dusă în fața unui consiliu de cincizeci de filosofi păgâni, care aveau datoria să o determine să se închine zeilor. Ecaterina condamnă cultul și miturile păgâne, înfruntă în discuții publice pe înțelepții vremii și reușește să-i aducă la adevărata credință pe filosofii care o judecau.

După mai multe încercări nereușite de a o face pe Ecaterina să lepede credința în Hristos, este supusă chinurilor, ca în cele din urmă să fie zdrobită de fiarele ascutite a patru roți (de aici si reprezentarea în icoane a Sfintei Mucenițe Ecaterina ținând în mână o roată). Pe 25 noiembrie 305, a fost decapitată. Potrivt Tradiției, la tăierea capului său nu a curs sânge, ci lapte.

Trupul ei a fost luat de către îngeri și dus pe Muntele Sinai. Ele vor fi descoperite unui călugăr de la o mănăstire de la poalele Sinaiului. Acesta le va aduce cu dragoste în mănăstirea de la poalele muntelui Sinai.

Toți cei care ajung să se închine moaștelor Sfintei Ecaterina din mănăstirea de pe Sinai, primesc în dar un inel, în cinstea celui pe care Hristos l-a dăruit Sfintei Mucenițe.

Sursa www.crestinortodox.ro

În loc de încheiere

Calendarul lunii DECEMBRIE

Pentru a face din luna decembrie o luna magica, cei de la <https://actionforhappiness.org/>, ne indeamnă să realizăm in fiecare care zi o faptă bună pentru a aduce fericirea în sufletele, dar și in casele noastre.

December Kindness 2022

MONDAY	TUESDAY	WEDNESDAY	THURSDAY	FRIDAY	SATURDAY	SUNDAY
 5 Give a gift to someone who is homeless or feeling lonely	 6 Leave a positive message for someone else to find	 7 Give kind comments to as many people as possible today	1 Spread kindness and share the December calendar with others	2 Contact someone you can't be with to see how they are	3 Offer to help someone who is facing difficulties at the moment	4 Support a charity, cause or campaign you really care about
12 Be generous. Feed someone with food, love or kindness today	13 See how many different people you can smile at today	14 Share a happy memory or inspiring thought with a loved one	8 Do something helpful for a friend or family member	9 Notice when you're hard on yourself or others and be kind instead	10 Listen wholeheartedly to others without judging them	11 Buy an extra item and donate it to a local food bank
19 Contact someone who may be alone or feeling isolated	20 Help others by giving away something that you don't need	21 Appreciate kindness and thank people who do things for you	15 Contact an elderly neighbour and brighten up their day	16 Look for something positive to say to everyone you speak to	17 Give thanks. List the kind things others have done for you	18 Ask for help and let someone else discover the joy of giving
 26 Get outside. Pick up litter or do something kind for nature	27 Call a relative who is far away to say hello and have a chat	28 Be kind to the planet. Eat less meat and use less energy	22 Congratulate someone for an achievement that may go unnoticed	23 Choose to give or receive the gift of forgiveness	24 Bring joy to others. Share something which made you laugh	25 Treat everyone with kindness today, including yourself!
			29 Turn off digital devices and really listen to people	30 Let someone know how much you appreciate them and why	31 Plan some new acts of kindness to do in 2023	

ACTION FOR HAPPINESS

Happier · Kinder · Together

